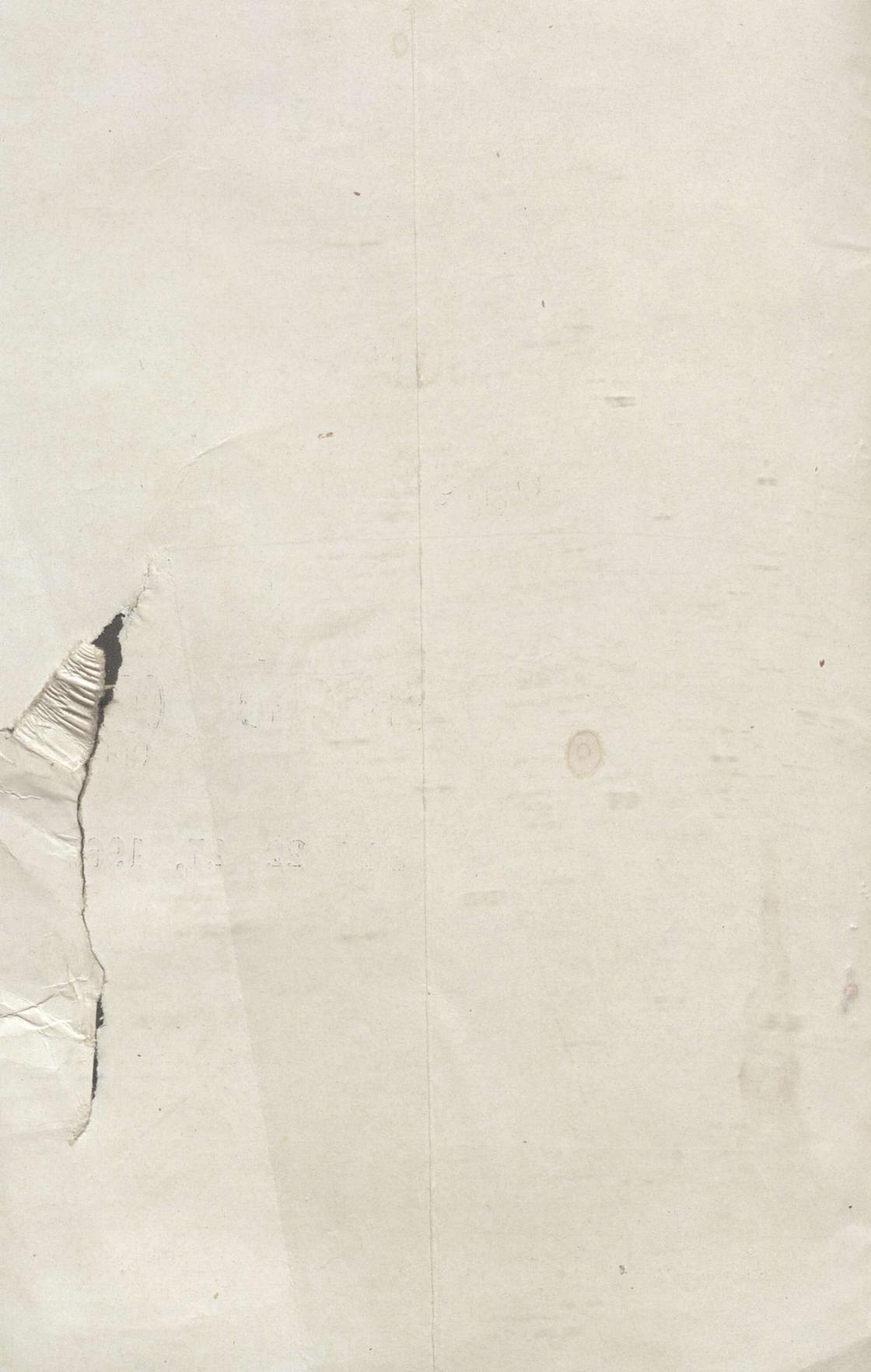

സോവിയറ്റ്
എഴുത്തുകാരുടെ
നാലാം
കോൺഗ്രസ്സ്

മെയ് 22 - 27, 1967

947.005
SOV

സോവിയറ്റ് സമിക്ഷ

J 653

സോവിയറ്റ്
ഏഴുത്തുകാരുടെ
നാലാം
കോൺഗ്രസ്സ്

മേയ് 22-27, 1967

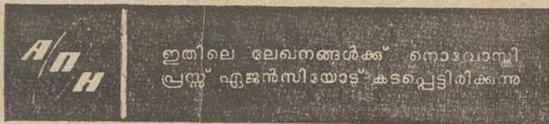

സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരടെ 4-ാം കോൺഗ്രസിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട റിപ്പോർട്ടുകളും ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രസംഗങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട പ്രമേയങ്ങളും സംക്ഷേപിച്ചു് ഞങ്ങൾ ഈ ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

സോവിയറ്റ് സാഹിത്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരവിസ്മയനീയ സംഭവമായിരുന്നു പ്രസ്തുത കോൺഗ്രസ്സ്. അതു് സോവിയറ്റ് സാഹിത്യത്തിന്റെ സിദ്ധിപ്പിച്ച വിമർശനാത്മകമായി വിലയിരുത്തുകയും ഇനിയങ്ങോട്ടുള്ള വളർച്ചയുടെ മാർഗ്ഗം നിർവചിക്കുകയും ചെയ്തു.

— പത്രാധിപർ

947-005 Sov

എഡിറ്റർ : ജി. കൊളക്കൊളോവ്

മാനേജിങ്ങ് എഡിറ്റർ : എൽ. എസ്. കുറിലോവ്

Printed and Published by L. V. Sorokin for the Information branch of the U. S. S. R. Consulate General in Madras, 44, Thyagaraya Road, Madras-17
Printed at Janatha Press, Madras-5.

സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ നാലാംകോൺഗ്രസ്സിലേക്ക്

പ്രിയപ്പെട്ട സഖാക്കളേ,

സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ നാലാം കോൺഗ്രസ്സ് ആരംഭിക്കുന്ന ഇന്ന്, ബഹുദേശീയസോവിയറ്റ്സാഹിത്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു മഹത്തായ ദിനമാണ്. ഈ കോൺഗ്രസ്സ്, സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിയലിസസാഹിത്യത്തിന്റെ വികാസത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു നാഴികക്കല്ലാണ്; നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ ബൗദ്ധികജീവിതത്തിലെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു സംഭവമാണ്.

സോവിയറ്റ്കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്പാർട്ടിയുടെ സെൻട്രൽക്കമ്മിറ്റി, സ്റ്റാലിൻ, ഖരായ സോവിയറ്റ് ബുദ്ധിജീവികളുടെ ഉജ്ജ്വലസഹായവിഭാഗമായ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രതിനിധികളെയും എല്ലാ സാഹിത്യകാരന്മാരെയും അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു.

ഇക്കൊല്ലം സോവിയറ്റ്ജനതയും, പുരോഗമനമാനവരാശിയാകെയും മഹത്തായ ഒക്ടോബർ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ 50-ാം വാർഷികം ആഘോഷിക്കുന്നതാണ്. അരനൂറ്റാണ്ടിനുമുമ്പ് നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ ജനതകൾ, ലെനിനിസ്റ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിജയകരമായ തൊഴിലാളിവക്രമവിപ്ലവത്തിന്റെ കൊടിയുയർത്തുകയും, സോഷ്യലിസനിർമ്മാണത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടു.

യി. ഒക്ടോബർ വിപ്ലവത്തിന്റെ വിജയത്തോടുകൂടി ലോകചരിത്രത്തിൽ ഒരു നൂതനയുഗമാരംഭിച്ചു — അതായത് അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട സഹപ്രവർത്തനങ്ങളെയും അഭിലാഷങ്ങളെയും മൂർത്തിഭാവമായ, ഒരു യഥാർത്ഥമാനവസമുദായവ്യവസ്ഥിതിയുടെ നിർമ്മാണയുഗം.

സോവിയറ്റ് ജനതയ്ക്കു പലതരത്തിലുള്ള തടസ്സങ്ങളേയും വിഷമതകളേയും നേരിടേണ്ടതായി വന്നു; ഒക്ടോബർ വിപ്ലവത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളേയും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ആദർശങ്ങളേയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആയുധമെടുത്തു പോരാടേണ്ടതായിവന്നു. ഇന്നു സമ്പദ്ഘടനയുടെയും ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും രംഗത്തു് മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന ശക്തിസമ്പന്നമായ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് സ്റ്റേറ്റ് നമ്മൾ സൃഷ്ടിച്ചു; തൊഴിലാളികളുടെയും കൃഷിക്കാരുടെയും ബുദ്ധിജീവികളുടെയും നമ്മുടെ എല്ലാ ജനങ്ങളുടെയും അനുപമമായ അതുഭൂതസിദ്ധിയാണതു്.

ഈ സിദ്ധി ഉത്തമസോവിയറ്റ് സാഹിത്യകൃതികളിൽ ശബ്ദമാലമായി വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സോവിയറ്റ് സാഹിത്യം, ചരിത്രത്തിന്റെ എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളിലും — സമാധാനപരമായ നിർമ്മാണത്തിന്റെ കാലത്തും യുദ്ധകാലത്തും — വീരകൃത്യങ്ങളുടെ സത്യസന്ധമായ ഒരു പുരാവൃത്താഖ്യാനമായിരുന്നു; പുതിയ സമുദായത്തിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിലെ സജീവഭാഗഭാക്കായിരുന്നു; ഒരു പുതിയ മനുഷ്യനെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സുശങ്കിതപാധിയായിരുന്നു. നമ്മൾ പിന്തുടർന്നുവരുന്ന പാത, അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനകോടികളുടെ ജീവത്തായ താല്പര്യങ്ങൾക്കു അനുരോധമാണെന്നുവസ്തുത അതു വരച്ചുകാട്ടി; അങ്ങിനെ ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ മഹത്തായ സത്യത്തെ മഹനീയമായ കലാവബോധത്തോടുകൂടി വെളിപ്പെടുത്തി. ഇതിനുമുമ്പു് ആരും സഞ്ചരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഈ പാതയിൽ നമ്മൾ മഹത്തായ വിജയങ്ങളുടെ ആഘോഷമനുഭവിച്ചു; അതോടൊപ്പംതന്നെ നമുക്കു് നഷ്ടങ്ങളും താല്പാലികങ്ങളായ തിരിച്ചടികളും തെറ്റുകളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും നമ്മുടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി — നമ്മുടെ ജനത — തീർത്തൊട്ടെ പാത മാത്രമാണു്, ഒരു പുതിയ സമുദായം പടുത്തുയർത്തുന്നതിനുള്ള ശരിയായ ലെനിനിസ്റ്റ് പാതയെന്നു വസ്തുത ചരിത്രം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് സാഹിത്യം, ഈ പാതയിലൂടെ ജനങ്ങളോടൊപ്പം സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ചരിത്രം സ്ഥിരീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചരിത്രത്തിന്റെ വഴിത്തിരിവിൽ — വിപ്ലവത്തിന്റെ എറിതയിൽ — ജന്മമെടുത്ത സോവിയറ്റ് സാഹിത്യം സാഹിത്യത്തിന്റെയും കലയുടെയും വികാസത്തിൽ ഒരു പുതിയ ഘട്ടം ഉൽഘാടനം ചെയ്തുകയറുന്നു.

യി. സമുദായത്തിന്റെ വിപ്ലവാത്മകപരിവർത്തനത്തിന്റെ — സോഷ്യലിസത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിന്റെ—വിശ്വചരിത്രപ്രധാനമായ അനുഭവങ്ങളെ അതു പ്രതിഫലിപ്പിച്ചു; കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടാദർശങ്ങളെ—സപാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും പുരോഗതിയുടെയും മഹാനിയാദർശങ്ങളെ—അതെല്ലായ്പോഴും ജനങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. വിപ്ലവാത്മകമായ മനുഷ്യസ്നേഹപരതയും, സർഗ്ഗാത്മകമായ ഉത്സാഹവും മനുഷ്യന്റെ നിസ്സീമമായ കഴിവില്ലുള്ള വിശ്വാസവുംകൊണ്ടു നിത്യമായിട്ടുള്ള സോവിയറ്റ്സാഹിത്യം ജിണ്ണോന്മുഖമായ ബുഷ്യാകലയ്ക്കു വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ളതാണ്. അതിന്റെ സാമൂഹ്യപ്രാധാന്യത്തെയും ആധികാരികതയെയും നിർണ്ണയിക്കുന്നത് ഈ വസ്തുതയാണ്.

റഷ്യൻ സംസ്കാരത്തിന്റെയും ലോകസംസ്കാരത്തിന്റെയും ഉത്തമപാരമ്പര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുകയും, അവയെ സമ്പന്നമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിയലിസസാഹിത്യം, സോവിയറ്റ്സാഹിത്യത്തിന്റെ ജീവനക്ഷമതയ്ക്കു മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തമായി വർത്തിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിന്റെ മുഖ്യമായ പുതിയ സവിശേഷതയിതാണ്: സോവിയറ്റ്സാഹിത്യത്തിലെ എല്ലാ ദേശീയസംസ്കാരങ്ങളുടേയും പുരോഗമനപാരമ്പര്യങ്ങളും ശ്രേഷ്ഠാനുഭവങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുകയും, ഓരോ ജനതയും പിന്നിട്ടുപോന്ന ഐതിഹാസികങ്ങളായ വ്യതിരിക്തചക്രങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അതു ഒരു ബഹുദേശീയസാഹിത്യമായി വികസിക്കുകയാണ്. ലെനിനിസ്റ്റ് ദേശീയനയത്തിന്റെ വിജയവും, മൗലികതാല്പര്യങ്ങളുടെ സാധർമ്മ്യവും ജനതകൾ തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദവും സൗഭാഗ്യവുമാണ്, ദേശീയസാഹിത്യങ്ങളുടെ ഉൽക്കർഷ്ണത്തിന്നടിസ്ഥാനം. അവയുടെ ആദർശങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും ഒരേ തരത്തിലുള്ളവയുമാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ ജനതകളുടെയും സാഹിത്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സൗഭാഗ്യം ശക്തിപ്പെടുകയും, അവ അന്യോന്യം സമ്പന്നമാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതു വസ്തുനിഷ്ഠമായ സാമൂഹികനിയമമാണ്; കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്ഭാവത്തിലെ സംസ്കാരത്തിന്റെ വിജയകരമായ പുരോഗതിയുള്ള മുഖ്യോപാധിയാണ്.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് യാഥാർത്ഥ്യവും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ആദർശങ്ങൾ ജീവിതത്തിലേക്കു പകർന്നുവാൻവേണ്ടിയുള്ള സമരവുംകൂടി പുതിയതരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു കലാകാരനെ വാർത്തെടുത്തിരിക്കുന്നു; ഉൾജ്ജ്വലമായ ഒരു പൊതുക്കായുരപ്പുരണം പശരണം പോരാളിയുമാണ് ആ കലാകാരൻ. സഗ്ഗ

സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തികപ്രക്രിയകൾക്കും, ഉല്പാദനബന്ധങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും സോഷ്യലിസ്റ്റ് ജനാധിപത്യം വികസിപ്പിക്കുന്നതിനും മാർക്സർഗനം നൽകുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച ലേനിനിസ്റ്റ് തത്വങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന, 23-ാം സി. പി. എസ്. യു. കോൺഗ്രസ്സ് അംഗീകരിച്ച ലൈൻ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി പാളിച്ചകൂടാതെ തുടർന്നുവരികയാണ്. ജീവിതം വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്; അതിനൊരു കാഴ്ചപ്പാടുണ്ട്; അതു സങ്കീർണ്ണമാണ്—ആ നിലയിൽ വേണം നാം എല്ലായ്പ്പോഴും ജീവിതത്തെ വീക്ഷിക്കാൻ. അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിലും ആവശ്യങ്ങളിലും അഭിലാഷങ്ങളിലും നാം എപ്പോഴും ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കണം. യാഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കുകയും പരിവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ശാസ്ത്രത്തിനും മാർക്സിസ്റ്റ്-ലേനിനിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിനുമുള്ള പങ്ക്, സാഹിത്യത്തിനും കലയ്ക്കുമുള്ള പങ്ക്, ഇന്ന് വിശേഷിച്ചും വമ്പിച്ചതാണ്.

നവസമുദായനിർമ്മിതിയുടെ ഇന്നത്തെ ഘട്ടത്തിൽ, സമകാലികജീവിതത്തെ കലാഭംഗിയോടുകൂടി ആവിഷ്കരിക്കുക എന്നതു് സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രധാനതമമായ ഒരു കടമയാണ്. സമകാലീനവിഷയങ്ങൾ, സാഹിത്യകാരനെ ആശയപരമായും കലാസൗന്ദര്യപരമായും സമ്പന്നനാക്കുന്നു; തന്റെ വാസനയെ വികസിപ്പിക്കാൻ സഹായകമായവിധത്തിൽ അയാളുടെ വീക്ഷണത്തെ വിപുലപ്പെടുത്തുന്നു.

കല, മാനുഷികവ്യാപാരങ്ങളുടെ അതിനിഗൂഢമേഖലകളിലേക്കു കടന്നുചെന്നു, അയാളുടെ ചിന്താഗതിയെ സ്വാധീനിക്കുകയും, ബോധവും സ്വഭാവവും രൂപപ്പെടാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കമ്യൂണിസനിച്ഛാതാക്കളെ ആവേശംകൊള്ളിക്കുവാനും, അവരിൽ സൃഷ്ടിപരപ്രവർത്തനത്തിന്റേയും മുൻകയ്യിന്റേയും സ്ഥിരീകൃത വളർച്ചയ്ക്കുവാനും മഹത്തായ ഒക്ടോബർവിപ്ലവത്തിന്റെ ആദർശങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച ഉത്തരവാദിത്തബോധം ഉയർത്തുവാനും എഴുത്തുകാർ ചുമതലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളിൽ ദേശാഭിമാനബോധവും സാമൂഹ്യദേശീയബോധവും ഉത്തേജിപ്പിക്കുക എന്നതു് സാഹിത്യത്തിന്റെ ജീവൽപ്രധാനമായ ഒരു കടമയാണ്. സോവിയറ്റ് ജനതയുടെ ദേശാഭിമാനബോധം, ആധുനികലോകത്തിൽ നമ്മുടെ സ്റ്റേറ്റിനുള്ള ചരിത്രപരമായ പങ്കിനെയും സോഷ്യലിസത്തിന്റെ മഹത്തായ മേന്മയേയും അടസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള

ജോണിയൻ അടിമത്തത്തിന്നെതിരായുള്ള സമരത്തിന്നും അവർ നൽകിയ സംഭാവനകളെയും ലോകത്തിലെങ്ങുമുള്ള ജനാധിപത്യവാദികൾ അതിയായി വിലമതിക്കുകയും, സമൃദ്ധിതം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒരു ലോകപോലീസുകാരന്റെ വേഷം കെട്ടിയിറങ്ങിയിരിക്കുന്ന അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്തം വീരവീരന്മാരിന്നെതിരായി ഒരു ദൃഷ്ടിയും നടത്തിവരുന്ന ഇന്ന്, ലോകത്തിലെ നിരീബ്ബാധമുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങളോടുമൊപ്പം സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാർ ആക്രമണകാരിയുടെ പാതകൃത്യങ്ങളെ അമച്ഛപ്യർപ്പം അപലപിക്കുന്നു.

ലോകസാഹിത്യരംഗത്തിലെ എല്ലാ വിശിഷ്ടശക്തികളും ഇന്നു സമാധാനത്തിന്റെയും സാമൂഹ്യപുരോഗതിയുടെയും ഛാടിക്കിഴിൾ ഒന്നിച്ചുനിൽക്കുന്നു. ഈ ഐക്യത്തെ ക്രിയാത്മകമായി വളർത്തുക എന്നതു സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കടമയാണ്. ബൃഷ്പാജീവിതരീതിയെയും മനുഷ്യദേഷപരമായ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെയും തുറന്നുകാട്ടുകയും, സമാധാനത്തിന്നും ജനാധിപത്യത്തിന്നും പുരോഗതിക്കുംവേണ്ടി സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കലാകാരന്മാരായ മനുഷ്യസ്നേഹികളെ ഞങ്ങൾ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ്കല, ലോകസാഹിത്യത്തിന്റേയും കലയുടെയും വികാസത്തിലെ ഒരു പ്രബലശക്തിയാണ്. അതിന്റെ സ്വാധീനം ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും, സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിയലിസത്തിന്റെ നില ദൃഢപ്പെടുത്തുകയും, സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ സാഹിത്യങ്ങൾ സാമാന്യഭാവം കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക എന്നതു ആധുനികസാഹിത്യത്തിന്റെയും കലയുടെയും വികാസത്തിലെ ശ്രദ്ധേയവും ഫലദായകവുമായ ഒരു പ്രവർത്തനമാണ്.

മാർക്സിസ്റ്റ് സാഹിത്യവിമർശനം, സാഹിത്യത്തിന്റെ വികാസപ്രക്രിയയിൽ പാർട്ടിയുടെ സ്വാധീനം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു ഉപാധിയാണ്; അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ കലാസൗന്ദര്യബോധനത്തിലെ ഒരു സുപ്രധാനഘടകമാണ്. തത്പരിഷ്കൃത, പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലായ്മ, ശാസ്ത്രീയമായ സമർത്ഥനം, വസ്തുനിഷ്ഠത, സങ്കീർണ്ണങ്ങളായ കലാപ്രതിഭാസങ്ങളുടെ നേരെ വിവേകപൂർവ്വകമായ സമീപനം, കലാവാസനയുടെ നേരെ അനുഭാവപൂർവ്വകമായ മനോവൃത്തി — ഇതൊക്കെ എല്ലായ്പ്പോഴും മാർക്സിസ്റ്റ് സാഹിത്യവിമർശനത്തിന്റെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളായിരിക്കട്ടെ. ഇത്തരം വിമർശനങ്ങൾക്ക് ആധികാരികതയും, കലാകാരന്മാരുടെയും അനുവാചകരുടെയും ബഹുമാനവും ലഭിക്കും.

ബഹുദേശീയസോവിയറ്റ്സാഹിത്യത്തിന്റെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളെയും ഒന്നിച്ചുചേർന്ന സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരസംഘടനയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പാർട്ടി അതിയായ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നു. തത്പരിഷ്കാരമായ പാർട്ടിയടിസ്ഥാനത്തിൽ എല്ലാ സർഗ്ഗാത്മകശക്തികളെയും അണിനിരത്തുക, പ്രത്യയശാസ്ത്രപരങ്ങളും സൃഷ്ടിപരങ്ങളുമായ മഴലികപ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് കൂട്ടായ അഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കുക, സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ പരിപാകതയ്ക്കു കളമൊരുക്കുക, അവരുടെ മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് ലോകവീക്ഷണത്തെ ആകൃതിപ്പെടുത്തുക, യുവസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കായ്ത്തിൽ പ്രത്യേകശ്രദ്ധയും ചെലുത്തുക — ഇതാണ് ഇന്നെന്നപോലെ നാളെയും സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരസംഘടനയുടെ കടമ.

സോവിയറ്റ്സാഹിത്യം, ജനങ്ങളോടു പക്ഷപാതിത്വവും ചാർച്ചയും പുലർത്തണമെന്നും, സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രപരമായ അടിസ്ഥാനം അഭാഗ്യമായി നിലനിൽക്കണമെന്നും വാദിക്കുന്നവരുടെ ഒരു സർഗ്ഗാത്മകസഖ്യമായിരിക്കണം, സാഹിത്യകാരസംഘടന.

സോഷാലിസ്റ്റ് സമുദായത്തിലെ ഒരു സാഹിത്യകാരന്മാർ പാവനമായ ഒരു ദൃശ്യമാണ് നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ളതു്. സോവിയറ്റ്നാട്ടിലെ ഒരു സാഹിത്യകാരനായിരിക്കുക എന്നുവെച്ചാൽ, കമ്യൂണിസ്റ്റ് സൃഷ്ടിയുടെ ധീരത പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്നാണർത്ഥം; ഐക്യപ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ എല്ലാ വെളിവാടുകൾക്കുമെതിരായി വിദ്വേഷമില്ലാതെ സമരം നടത്തുക എന്നാണർത്ഥം.

സോവിയറ്റ്നാട്ടിലെ ഒരു സാഹിത്യകാരനായിരിക്കുക എന്നുവെച്ചാൽ, കാലത്തിന്റെ നാഡിമിടിപ്പ് നന്നായി മനസ്സിലാക്കുകയും, പടക്കളത്തിലും നിർമ്മാണരംഗത്തിലും ജനങ്ങളോടൊപ്പം മുന്നേറുകയും, അവരുടെ പ്രവൃത്തികളോടും അഭിലാഷങ്ങളോടൊപ്പം ജീവിക്കുകയും, സ്വന്തം പ്രതിഭയും കഴിവും, ഹൃദയത്തിന്റെ ഉഷ്മളതയൊക്കെയും ജനങ്ങൾക്കു സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നാണർത്ഥം.

സോവിയറ്റ്നാട്ടിലെ ഒരു സാഹിത്യകാരനായിരിക്കുകയെന്നുവെച്ചാൽ, ലിഖിതപദങ്ങൾകൊണ്ട് മനുഷ്യനെ ആവേശംകൊള്ളിക്കുകയും, അവനിലെ ഉൽകൃഷ്ടചിന്തകളെയും ഉദാത്തവികാരങ്ങളെയും ഉണർത്തുകയും അവന് ആഹ്ലാദവും സൗന്ദര്യാനുഭൂതിയും പ്രദാനംചെയ്യുകയും ചെയ്യുക എന്നാണർത്ഥം.

ഇന്നു മുതൽ, സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരസംഘടനയുടെ പതാകയിൽ 'ഓർഡർ ഓഫ് ലെനിൻ' ബഹുമതിമുദ്ര മിന്നിത്തിളങ്ങുന്നതായിരിക്കും. സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിയലിസസാഹിത്യം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ള മഹത്തായ സേവനങ്ങൾക്കും, കമ്യൂണിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിനുവേണ്ടിയും ഫാസിസത്തിന്റെ മേലുള്ള നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ വിജയത്തിനുവേണ്ടിയും അതു നൽകിയ സംഭാവനയ്ക്കും ദേശവ്യാപകമായ അംഗീകാരം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതിന്റെ തെളിവാണ് ഇതു. ഈ സമുന്നതബഹുമതി ലഭിച്ചതിൽ, എല്ലാ സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാരെയും സി. പി. എസ്സ്. യു. സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റി അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ മഹത്തായ രാജ്യത്തിലെ സാഹിത്യകാരന്മാർ, ഭാവിയിലും, കമ്യൂണിസനിർമ്മാണത്തിലെ സജീവഭാഗഭാഷകളായിരിക്കുമെന്നും, ജനങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി കൂടുതൽ ഉൾജ്ജ്വലതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുമെന്നും, സർഗ്ഗാത്മകങ്ങളായ പുതിയ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കുമെന്നുമുള്ള വിശ്വാസം, സോവിയറ്റ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രതിനിധിസഖാക്കളേ, നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം ഫലദായകമായിത്തീരട്ടെ എന്നു ഞങ്ങൾ ആശംസിക്കുന്നു.

കമ്യൂണിസത്തിന്റെ വിജയത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ, പുതിയ നേട്ടങ്ങളിലേക്കു മുന്നോട്ട്!

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റി.

(പ്രമുഖ, 1967 മെയ് 23).

കെ. എ. ഫെദിന്റെ ഉൽഘാടന പ്രസംഗം

പ്രിയപ്പെട്ട പ്രതിനിധിസഖാക്കളേ,
പ്രിയപ്പെട്ട അതിഥികളേ,

ഈ ദിനം സാഹിത്യത്തിന്റെ കാലാനുകൂലചരിത്രത്തിൽ, സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ നാലാം അഖിലയൂണിയൻ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ദിനമെന്ന നിലയിൽ അറിയപ്പെടും.

നമുടെ സാഹിത്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ മറ്റൊരു പഞ്ചാംഗഭീനം മാത്രമല്ല ഇതു്. നേരേമറിച്ച സവിശേഷപ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു സംഭവമാണിതു്. ഒക്ടോബർവിപ്ലവം വിജയം വരിക്കുകയും സോവിയറ്റ് സ്റ്റേറ്റ് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിന്റെ 50-ാംവാർഷികം പടിക്കലെത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു സന്ദർഭത്തിലാണു കോൺഗ്രസ്സ് നടക്കുന്നതു്.

അമ്പതു സംവത്സാരങ്ങൾക്കു മുമ്പു പുതിയ തരത്തിലുള്ള ഒരു ചരിത്രത്തിന്നു് അടിത്തറയിടപ്പെടുകയുണ്ടായി. ആ ദിനം മുതൽക്കാണ് തോന്നുന്നു, “പുതിയതു്” എന്ന വാക്കു് ഏറ്റവുമധികം ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്കായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. പുതിയ യുഗം, പുതിയ സമുദായം, പുതിയ ജീവിതം, പുതിയ മനുഷ്യൻ എന്നിങ്ങിനെ അതു നീണ്ടുപോകുന്നു. ഈ വാക്കു കൂടാതെ ഇന്നു് ഒരു പൊതുയോഗമോ പ്രകടനമോ പത്രലേഖനമോ പ്രസംഗമോ സാധ്യമല്ല. പഴയതും പുതിയതും കഴിഞ്ഞതും കഴിയാനിരിക്കുന്നതും—ഈ വിഷയം തമാകഥിതങ്ങളായ “ശാശ്വത”പ്രതിപാദ്യങ്ങളുമായി ഒന്നുചേർന്നു മുന്നോട്ടുപോകുന്നു.

ജനങ്ങളുടെ ഉഗ്രകോപം, പഴയ ലോകത്തെ അതിന്റെ ആധിപത്യസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു തകിടംമറിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും, നൂറ്റാണ്ടുകളായി ജനങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനംകൊണ്ടു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സമ്പത്തിനെ—പൂർണ്ണസംസ്കാരത്തിൽ മഹാർഷിങ്ങളായ അംഗങ്ങളെ—വിപ്ലവം ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും, ജനങ്ങൾ അവയെ സ്വകീയമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

വിപ്ലവസമരത്തിന്റെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലുമെന്നപോലെ ഇക്കാര്യത്തിലും ലെനിൻ വമ്പിച്ച സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. പഴയ സംസ്കാരത്തിന്റെ സമ്പത്തുകളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ, അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ, തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഭാവിയുടേതായ സംസ്കാരം കെട്ടിപ്പടുക്കണമെന്നു് അദ്ദേഹം ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. ഒരു പൈതൃകത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക എന്നുവെച്ചാൽ ആ പൈതൃകത്തിൽ ഒതുങ്ങിയില്ലാതെ എന്ന് അർത്ഥമല്ലെന്നു് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ദീർഘദർശനപാടവം—അതു ലെനിന്റെ പ്രതിഭയുടെ ഉജ്ജ്വലാംശങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു—അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുമുഖങ്ങളായ ധീരക്രമങ്ങളിൽ അതു പ്രകടമായിട്ടുണ്ടു്. സോവിയറ്റ് റൂബിജീവി വിഭാഗത്തെ കരുപ്പിടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവന്നതിലും ഈ ദീർഘദർശനപാടവം കാണാവുന്നതാണു്.

അഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന്റെ മൂലന്യദശയിലും നിരക്ഷരതയ്ക്കു തീരായ സമരം നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അത്യുഗങ്ങളായ പോരാട്ടങ്ങൾക്കിടയിലും, ചുവ

പുപട്ടാളക്കാർ, ഇടവേളകളിൽ പ്രാരംഭോപസ്മരണങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു വായിക്കുക പതിവായിരുന്നു. വർത്തമാനകാലഘട്ടത്തിന്റെ അന്ത്യഘട്ടത്തിലെ പുറം ഇതു വാചാലമായി സംസാരിക്കുന്നുണ്ട്.

വിദ്യാഭ്യാസം, സ്കൂൾ, സർവ്വകലാശാല—ഇതൊക്കെ തൊഴിലാളികൾ കൃഷിക്കാരനും പ്രാപുഷങ്ങളായിത്തീർന്നു. ഇന്നു പടക്കളത്തിൽ വിപ്ലവപരമായ വിജയം നേടിയതുപോലെ നാളെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും സാങ്കേതികവിദ്യയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും രംഗത്തും വിജയം വരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അവർക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടി. ആ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാതയിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു നാഴികക്കല്ലാണ് സാമൂഹികമായ സാക്ഷരത്വം. ഈ പാതയിലൂടെയാണു ലേനിൻ വിപ്ലവത്തേ മുന്നോട്ടു നയിച്ചത്. നിങ്ങൾ പഠിക്കുക, ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം മൂഴവനും നിങ്ങളുടെ കൈത്തലങ്ങളിൽ ഓളംവെട്ടും എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി.

സംസ്കാരം എന്നു പറയുമ്പോൾ, അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽ അക്ഷരമാലയും ഉൾപ്പെടുന്നു. 'ഹരിശ്രീ'പോലുമില്ലാത്ത ജനങ്ങൾക്ക് ആദ്യമായി അക്ഷരമാലയുണ്ടാക്കേണ്ടിയിരുന്നു. പുരാതനകാലം മുതൽക്കുതന്നെ അക്ഷരമാലയുണ്ടായിരുന്ന ജനതകൾ വമ്പിച്ച സാഹിത്യ സമ്പത്തു സഞ്ചയിക്കുകയുണ്ടായി.

സോവിയറ്റ് സാഹിത്യങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, അഥവാ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടെയും, ഒരു സാഹിത്യവിമർശനം നിലയിൽ ലേനിനെപ്പറ്റി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പേജുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ നാം സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംസ്കാരത്തിന്റെ ആദികർത്താവെന്നും, സാഹിത്യരംഗത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രമുഖസഹകാരിയായിരുന്ന ഗോക്കിയെയും കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ഗോക്കിയുടെ പ്രവർത്തനം ലേനിന്റെ പ്രവർത്തനവുമായി സമ്മിശ്രമായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ പറയും. അവർക്കു തമ്മിൽ ഒരു "മനപ്പൊരുത്തം" ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതിയാവില്ലെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ലിയോടോൾസ്കോയിയെ സംബന്ധിച്ചു ലേനിൻ എഴുതിയ ലേഖനവും, ടോൾസ്കോയിയെ സംബന്ധിച്ചു ഗോക്കി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അനുസ്മരണങ്ങളും താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ, അതിശ്രദ്ധേയങ്ങളായ നിഗമനങ്ങളിൽ നാം എത്തിച്ചേരാനുമാകുന്നു എന്ന് തോന്നുന്നു. വികാരതീവ്രങ്ങളായ ഈ രണ്ടു സാഹിത്യകൃതികൾക്കും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടെന്ന്—ആവിഷ്കരണരീതിയിലും അവതരണരീതിയിലും ഉദ്ദേശ്യത്തിലും സമീപനത്തിലും വമ്പിച്ച അന്തരമുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാപ്പും. അതേയവസരത്തിൽതന്നെ, ഈ ലേഖക

നാർ, ടോർസ്റ്റോയിയുടെ ചിന്താപരമായ പൂർണ്ണവിരുദ്ധതയെയും അതോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിഭയുടെ അദ്വൈതമായ ഉത്കൃഷ്ടതയെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്ന രീതി നിങ്ങളെ വശീകൃതചിന്തരാക്കിത്തീർക്കും. പ്രോളിറ്റാറിയാതെ സംബന്ധിച്ച ലെനിൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങളും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസാഹിത്യസിദ്ധാന്തവാദികളുടെ പ്രമാണാത്മമായ സങ്കീർണ്ണതപരമായ പരാമർശിച്ച ഗോക്കി നടത്തിയിട്ടുള്ള പ്രഭാഷണങ്ങളും താരതമ്യാർഹങ്ങളാണെന്ന് ഉറപ്പിച്ചുപറയുവാൻ കഴിയും.

പ്രമാണങ്ങൾകൊണ്ടു പരിമിതപ്പെടുത്തപ്പെടാത്ത ഒരു പുതിയ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംസ്കാരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ ഗോക്കി യഥാർത്ഥത്തിൽ ലെനിന്റെ കൂട്ടാളിയായിരുന്നു. സ്വന്തം ബുദ്ധിജീവിവിഭാഗത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിയ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിലാണ് ഭാവി അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നു. അതിനാൽ, മാനവചിന്തയുടെ സന്താനങ്ങളായ സമ്പത്തുകൾ സ്വായത്തമാക്കുന്നതിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിനു ഗോക്കിയുടെ സഹായം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ശാസ്ത്ര-സാഹിത്യ-കലാവിദ്യാലയങ്ങൾക്കു ഗോക്കിയിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഉത്തേജകങ്ങളായ സാദാചരങ്ങൾ എണ്ണിയെണ്ണിച്ചറയുക അസാധ്യമാണ്. ക്ഷാമവും സാമ്പത്തികമായ താറ്റമാറ്റ നിമിത്തം വിഷമപൂർണ്ണമായിത്തീർന്നിരുന്ന ആ കാലത്ത് അദ്ദേഹം ജനങ്ങളെ പ്രബുദ്ധരാക്കുകയും, ബുദ്ധിയുടെയും ഹൃദയത്തിന്റെയും സാമ്രാജ്യത്തിലെ മനോഹരമേഖലകളിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്തു.

സുന്ദരമായ ഭാവിക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾക്കു പരിശ്രമിക്കുവാൻ കഴിയും. സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം സൗന്ദര്യവർദ്ധനയ്ക്കായതുകൊണ്ടു നിറംപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സാഹിത്യം, അതിന്റെ നേട്ടങ്ങളിൽ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സോവിയറ്റ്കവിതയിൽ, നമുക്കു സുപരിചിതമായിട്ടുള്ള സംരൂപിയുടെ മണിനാദം പുതിയ തലമുറയുടെ ഗബ്ബങ്ങളിലും കേൾക്കുവാൻ കഴിയുന്നു. താൻ എന്താണ് എന്ന ചോദ്യത്തിനു തന്റെ സഖാക്കൾക്കും തനിക്കുമായി, നമ്മുടെ കാലത്തിലെ ഒരു യുവകവി നൽകുന്ന മറുപടി നോക്കുക:

ഞാനൊരു കൃഷി വലപുത്രൻ,
 ഫാക്ടറിയിൽ പണിയെടുത്തവൻ,
 അവിടെനിന്നു വളർന്നവൻ,
 വളർന്നു ബുദ്ധിജീവിയായവൻ.

രൊറാ കവിയുടെ മാത്രം സ്വഭാവത്തെല്ല ഈ വരികൾ വൃഞ്ചിപ്പിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ സാഹിത്യാഭ്യർത്ഥനത്തിന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്തപ്രതിഷ്ഠയകൂടി ഈ വരികളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒരു നിശ്ചിതപരിമാണത്തിൽ അതിന്റെ പരിപാടിയുടെ രൂപരേഖയും അതിലുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.

സാഹിത്യത്തിന്റെ ചരിത്രം ജനങ്ങളുടെ ചരിത്രമാണ്; ആ ചരിത്രത്തിന്റെ ഘടകാവയവമാണ്. സ്വാഭാവികമായും ചരിത്രത്തിന് അതിന്റേതായ കാലപരിഗണനാക്രമമുണ്ട്. സാഹിത്യം അതിന്റേതായ പ്രത്യേകയുദ്ധങ്ങൾ നടത്താറുണ്ട്; അതിന് അതിന്റേതായ സംഘട്ടനങ്ങളുണ്ട്; അതിന്റേതായ ഉയർച്ചയും താഴ്ചയുമുണ്ട്; അതിന്റേതായ സംവാദങ്ങളുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അവ ശാലീനമായ വാർപ്പയററിന്റേയും മറ്റു ചിലപ്പോൾ രഘുമായ കലഹത്തിന്റേയും പ്രതിനിയുളവാക്കും.

സാഹിത്യസംവാദങ്ങൾ നിരന്തരം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം വിശദീകരിക്കുക എഴുപ്പമല്ല. ഏതെങ്കിലുമൊരു സാഹിത്യശൈലിക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന കഴപ്പത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണം വ്യാഖ്യാനിക്കുക എന്നതും അത്ര സുകരമല്ല.

പല യൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങളിലും, നോവലിന്റെ സ്തംഭനത്തെപ്പറ്റി പ്രചണ്ഡമായ സംവാദം നടക്കുകയുണ്ടായി. പഴയ നോവലിന്റെ ശ്വഭാഹകർമ്മത്തെ തുടന്ന് പുതിയ നോവലിന്റെ നേട്ടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിളംബരങ്ങൾ ഉണ്ടായി. “പുതിയ നോവൽ” എന്ന പേരിലാണ് ഈ പ്രവണത അറിയപ്പെടുന്നത്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു്, ലെനിൻഗ്രാഡിൽവെച്ചു നടന്ന യൂറോപ്യൻസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ സമ്മേളനം ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയാണ് ചർച്ചചെയ്തത്. പ്രസ്തുത പ്രവണതയുടെ ഉപജ്ഞാതാക്കൾ—പ്രശസ്തരും വാസനാസമ്പന്നരുമായ ഫ്രഞ്ച് സാഹിത്യകാരന്മാർ—ഈ കോൺഗ്രസ്സിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. പുതിയതു്, ഏതാണ്ടു പഴയതിന്റെ ഒരു പുനർനീർമ്മിതിയാണെന്നു കാണിക്കുവാനാണ് ഞാൻ ഇതു പറയുന്നത്. പഴയ നോവലിന്റെ കൂമ്പസത്തിരിക്കുന്നുവെന്ന വസ്തുതയെ സംബന്ധിച്ചു്, ലെനിൻഗ്രാഡിൽവെച്ചു് ഉൾപ്പെടെ പ്രസ്താവനകളുണ്ടായി. പുതിയ നോവലിന്റെ പുരോഗമനോന്മുഖമായ ഭൗതികത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന പ്രസ്താവനകളായിരുന്നു അവ. ആ പ്രസ്താവനകൾ പുറത്തുവന്ന അവസരത്തിൽ തന്നെ, സോവിയറ്റ് സാഹിത്യവിമർശകന്മാർ, ലിയോടോർസ്കോയിയുമായുള്ള ഒരു അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം

പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽ നോവലിനെപ്പറ്റി ടോൾസ്റ്റോയി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നു:

“നോവലോ? അത്, പ്രയോജനാതിരീകൃതമായിത്തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരുതരം സാഹിത്യമാണ്; ക്ഷയോന്മുഖമായ ഒരു സാഹിത്യരൂപമാണത്. മറ്റൊന്നാണ് അതിന്റെ സ്ഥാനമേറ്റേക്കുക എന്നു നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നു. എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും, ചരിത്രാ സ്ഥിരീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു വസ്തുത ഞാൻ പറയാം. ഇംഗ്ലീഷുകാരെ നോക്കുക: അവരുടെ തലവന്മാരായി ഡിക്കൻസും താക്കറേയും, അതിനുശേഷം ടോ ലോപ്പിയുമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ ആരുംതന്നെയില്ല.”

1893-ലാണ് ഈ സംഭാഷണം നടന്നത്. അതിനുശേഷം ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെയിടയിൽ എത്ര പ്രശസ്തനോവലിസ്റ്റുകൾ “അവശേഷിച്ചു” എന്നു നമുക്കറിയാം. ഇതേ കാലത്തു തന്നെയാണ്—1890-കാലത്തു തന്നെയാണ്—ലിയോടോൾസ്റ്റോയി തന്റെ സഹജമായ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി *ഉയർന്നുയരുന്നില്ല* എഴുതുകയും മാറ്റിയെഴുതുകയും ചെയ്തത്. വാസ്തവത്തിൽ, പലരത്തിലും പുതുമയുള്ള ഒരു നോവലാണിത്.

“മുറിച്ച ഒരു സാഹിത്യശാഖയുടെ പഴകിജീർണ്ണിച്ച രൂപം” ഉരുമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല; നേരേമറിച്ചു അത് അപ്പോഴും സജീവമായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ഇന്നും അതു സജീവമാണ്. നോവൽ ഒരു കഴപ്പുത്തിലൂടെ കടന്നുപോവുകയാണെന്നു വാദിക്കുന്ന സമകാലീനർതന്നെ, നോവലുകൾ രചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

സാമൂഹ്യജീവിതം വികസിക്കുന്ന അതേതലത്തിലാണ് സർഗ്ഗാത്മക സാഹിത്യവും വികസിക്കുന്നത്. അതു സ്വയംഭൂപല്ലു; പരിനിഷ്ഠിതങ്ങളായ പ്രഭവങ്ങളിൽനിന്നാണ് അതു ആവിർഭവിക്കുന്നത്. സർഗ്ഗാത്മക കലയ്ക്ക് ഈ പ്രഭവങ്ങൾ, അഥവാ പാരമ്പര്യങ്ങൾ അനുപേക്ഷണീയങ്ങളാണ്. പാരമ്പര്യങ്ങൾ അതേപടി ആവർത്തിക്കുക എന്നു ഇതിനർത്ഥമില്ല; ആ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽനിന്നു മുന്നോട്ടുപോവുക എന്നാണിവിടെ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. അവ ജീവദായകങ്ങളാണ്; നൂതനതയുടെ ഉപജ്ഞാതാവു അവയിൽനിന്നു ശക്തിയുൾക്കൊള്ളണം. അപ്പോൾ നൂതനതേപാപജ്ഞാതാവിന്റെ അദ്ധ്യവസായംകൊണ്ട്, കല, ജീവിതത്തെപ്പോലെ അക്ഷയമായിത്തീരുന്നു.

സോവിയറ്റ്സാഹിത്യത്തിന്റെ ബാല്യശേയിലെ ഏറ്റവും ദയോമസ്തനമായ വാക്യം ഏതാണെന്നു ചോദിച്ചാൽ, “വിപ്ലവത്തെ ചെവി

കൊടുവിൻ" എന്നതാണെന്നു ഞാൻ പറയും. ഏറ്റവും ഭദ്രമായ വാക്യമേതെന്നു ചോദിച്ചാൽ "വിപ്ലവത്തെ ചെവികൊള്ളാതിരിപ്പിൻ" എന്നതാണെന്നും ഞാൻ പറയും. വിപ്ലവത്തിൽനിന്നു "അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു" ഒളിച്ചോടിപ്പോയവരിൽനിന്നുയന്നു ആക്രോശമാണിതു്.

നന്മയും തിന്മയും തമ്മിലുള്ള ദ്വന്ദ്വപ്രശ്നം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ബാല്യദശയിൽനിന്നു് അവിശ്വാസനിയമായ വിധത്തിലാണു് സോവിയറ്റ് സാഹിത്യം വളർന്നതു്.

പരീക്ഷണകരമായ ഒരു യുവസാഹിത്യകാരനു്, വിജയശാലിയായ വിപ്ലവത്തിന്റെ സാഹിത്യപൈതൃകത്തിൽ, ഏകരൂപമായ എന്തെങ്കിലും പ്രധാന പ്രവണത, പ്രാരംഭത്തിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. സാഹിത്യം, അന്യോന്യം എതിർക്കുന്ന വ്യത്യസ്തപ്രവണതകളുടെ ഒരു അതിവൃദ്ധിയായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഈ പ്രവണതകൾ അന്യോന്യം സമാധാനത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പ്രകൃതിയിലെമ്പോലെ സാഹിത്യത്തിലും, വിരുദ്ധശക്തികളുടെ നടുവിൽ ചരിത്രം, അലംഘ്യമായ ഒരു ഭിത്തിയുയർത്തി. ചില ശക്തികൾ വിപ്ലവപരമായ സോവിയറ്റ് സാഹിത്യം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ തുടങ്ങി; മറ്റുള്ളവർ പ്രതിവിപ്ലവാപരിഷ്കരണങ്ങളെ കെട്ടിപ്പുണർന്നു.

നമ്മുടെ കോൺഗ്രസ്സിൽ, വിവിധപ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വ്യക്തതയുണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ആളുകൾ, നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിലെ ചരിത്രപരങ്ങളായ വികാസഘട്ടങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതാണു്. 1934-ൽ നടന്ന, സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ഒന്നാംകോൺഗ്രസ്സു് ഇത്തരം അന്വേഷണത്തിൽ തീർച്ചയായും അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. സാഹിത്യകാരസംഘടനകളുടെ ശിഥിലസ്വഭാവം അപ്പോഴേക്കു പരിഹരിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. സാഹിത്യരൂപത്തിന്റെയും അഭിരുചിയുടെയും കാര്യത്തിൽ, വിഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുള്ള സാഹിത്യപുരുഷന്മാരുടെയും ക്ലബ്ബുകളുടെയും പ്രതിരോധവാദകണ പ്രവണതകൾ, സോവിയറ്റ് സമുദായത്തിന്റെ രണ്ടാംദശകമാംഭിച്ഛപ്പോൾ അപ്രധാനങ്ങളായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതേവസരത്തിൽ വിപുലമായ സാമൂഹ്യഭാവമുൾക്കൊള്ളുന്ന കവിതകളും നാടകങ്ങളും ഗദ്യനിബന്ധങ്ങളും ഗണ്യമായ വിജയം നേടിയിരുന്നു. സോവിയറ്റ് ജീവിതത്തിൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ സാമൂഹ്യമായ പങ്കു ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി എല്ലായ്പ്പോഴും സഹായിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ടു്. സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കോൺഗ്രസ്സു് കൂടുന്നതിനു രണ്ടുകൊല്ലം മുമ്പുതന്നെ, എല്ലാ വ്യത്യസ്തസാഹിത്യസംഘടനകളെയും, "സോവിയറ്റ് സമൂഹത്തെ

ത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നവരും സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുമായ എല്ലാ സാഹിത്യകാരന്മാരെയും സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാര സംഘടനയിൽ ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുവാൻ പാർട്ടിസെൻട്രൽ കമ്മിറ്റി തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായി. നമുടെ സാഹിത്യജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം, പ്രത്യയശാസ്ത്രപരവും സംഘടനാപരവുമായി അതി പ്രാധാന്യമുള്ള ഈ നടപടി, എല്ലാ സോവിയറ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കുകളിലും ദൂരവ്യാപകങ്ങളായ പ്രതിഘോഷങ്ങൾ ഉളവാക്കുകയുണ്ടായി.

ഈ പ്രതിഘോഷങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിൻകീഴിലാണ് സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ഒന്നാംകോൺഗ്രസ്സ് നടന്നത്.

അടുത്തകാലംവരെയും സ്വന്തമായി അക്ഷരമാലപോലുമില്ലാതിരുന്നവരും, ഇന്നു സ്വന്തം സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ഒന്നിനു പുറകെ മറെറൊന്നായി അലമാരുകളിൽ അടുക്കിവെക്കുന്നവരുമായ സോവിയറ്റ് ജനതകളുടെ സാഹിത്യങ്ങൾ ജന്മമെടുത്തതിനെ സംബന്ധിച്ച അതുഭൂതകരങ്ങളായ വസ്തുതകൾ ചരിത്രം ഇനിയും രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഒരുകാലത്തു “പരിപൂർണ്ണനിരക്ഷരത”യ്ക്കു കൃപ്രസിദ്ധി നേടിയിരുന്ന താജികിസ്താനിലെ, ആദ്യത്തെ ഒന്നാംപാഠപുസ്തകത്തിന്റെ കർതാവീനോടു നമുക്കു അതീതയായ സ്നേഹവും ബഹുമാനവുമുണ്ട്. “ഗുരുവിന്റെ ഗുരു” എന്ന പേരിലാണ് അദ്ദേഹം താജികിസ്താനിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. കരിങ്കടൽതീരംമുതൽ ദൂരപൗരസ്ത്യദേശംവരെയും, മദ്ധ്യേഷ്യൻ അത്യന്തിമുതൽ ദൂരോത്തരദേശംവരെയുമുള്ള അനേകം ദേശീയജനവിഭാഗങ്ങളുടെയിടയിൽ ഇത്തരം പ്രബോധകന്മാരുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ദീർഘകാലമായി അക്ഷരമാലകൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ജനതകൾതന്നെയും, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെയും പുരോഹിതന്മാരുടെയും പ്രത്യേകാവകാശങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുവന്ന വർഗ്ഗങ്ങളുടെയും കൊട്ടിയടയ്ക്കപ്പെട്ട മുറികളിൽനിന്നു സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരികയും, അവ എല്ലാവർക്കും പ്രാപ്യങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. കഴിഞ്ഞ ദശകങ്ങളിൽ, എല്ലാ സോവിയറ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കുകളിലും ബുദ്ധിജീവിവിഭാഗങ്ങളും അവരോടൊപ്പം ദേശീയസാഹിത്യങ്ങളും ആവിർഭവിക്കുകയുണ്ടായി. എല്ലായിടങ്ങളിലും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കപ്പെടുകയും വിപുലമായ തോതിൽ വായിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ജീവിതം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നു.

ദേശീയഭാഷയ്ക്കു മനുഷ്യമനസ്സിനെ സ്വാധീനിക്കാൻ വമ്പിച്ച കഴിവുണ്ട്. വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അന്തർഭാവത്തെ അനാവരണം ചെയ്യു

വാനം പുതിയ ലോകത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനു് ഉത്തേജനം നൽകുവാനും ഏറ്റവുമധികം കഴിവുള്ള ഉപാധിയാണതു്. ദേശീയമായ ആഖ്യാനരീതികളിൽ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കാമെങ്കിലും അവയുടെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് ഉത്തേജനം ഒരു ഏകീകരണശക്തിയാണ്.

ചുരുക്കത്തിൽ, ഇതൊക്കെയാണ് സോവിയറ്റ് സാഹിത്യത്തിന്റെ സവിശേഷസ്വഭാവങ്ങൾ.

സോവിയറ്റ് ബുദ്ധിജീവിവിഭാഗത്തിന്റെ ഭാഗധേയങ്ങളും, ആധുനികസോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തിൽ അവർക്കുള്ള പങ്കും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിർമ്മാണത്തോടുള്ള അർപ്പണമനോഭാവവുമെല്ലാം, സാമൂഹ്യനീനസാക്ഷരത്വത്തിനും ബുദ്ധിജീവികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും മുൻകയ്യെടുത്ത ലേനിൻ ദീർഘദർശനം ചെയ്തിരുന്നു.

സോവിയറ്റ് സാഹിത്യം ഈ പ്രക്രിയയുടെ ഒരു അവയവഭാഗമാണ്—അതിന്റെ പ്രധാന കഥാനായകൻ, ആധുനികമനുഷ്യന്റെ പുതിയ മാനസികഘടനയെയാണ് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതു്.

യാഥാർത്ഥ്യമാണ് സത്യാത്മകകലാകാരന്റെ ബോധമണ്ഡലത്തിനായാരം. വിവിധങ്ങളായ കലാരൂപങ്ങളെ—സത്യാത്മകരചനയിലെ വിവിധരീതികളെ—നവീകരിക്കുവാൻ ഭാവത്തിനു കഴിവുണ്ട്. ഭാവത്തിന്റെയും രൂപത്തിന്റെയും ഐക്യത്തെ വിച്ഛിന്നമാക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല.

സോവിയറ്റ് വിപ്ലവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവരും അതിൽ ജീവിക്കുന്നവരുമാണ് സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാർ. ഈ വിപ്ലവമാണ് കലയിൽ അവരുടെ വിശ്വാസപ്രമാണം.

ജനങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയജീവിതം യഥാർത്ഥ്യത്തിൽനിന്നു അവിഭാജ്യമാകയാൽ, കേവലഭാവത്തിൽ രാഷ്ട്രീയമായിട്ടുമാത്രമേ സാഹിത്യം അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാൻ നിർവ്യാഹമുള്ളൂ. ഫലത്തിൽ, സമുദായത്തിലെ വെളിച്ചത്തെയും നിഴലിനെയും സാഹിത്യം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു.

നമ്മളെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുകൊണ്ടു് സോവിയറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റി അയച്ചിട്ടുള്ള സന്ദേശം അതിയായ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി നാം ശ്രവിക്കുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ രാജ്യം കടന്നുപോന്നിട്ടുള്ള ഏറ്റവും വിഷമപൂർണ്ണങ്ങളായ ദിനങ്ങളിലും തരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള അഗ്നിപരീക്ഷകളിലും, സോവിയറ്റ് സാഹിത്യം നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിയോടും പാർട്ടിയുടെ ലക്ഷ്യത്തോടും രാജ്യരക്ഷയിൽ വ്യാപൃതമായിട്ടുള്ള അതിന്റെ അജയ്യസേന

യോട്ടം സോവിയറ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയോടാകെയും ഉള്ളടമായ കൂറ്റ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് ആ സന്ദേശം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

സാഹിത്യകാരസംഘടനയ്ക്കു് “ഓർഡർ ഓഫ് ലെനിൻ” ബഹുമതി നൽകിക്കൊണ്ടു് യു. എസ്സു്. എസ്സു്. ആർ. സുപ്രീംസോവിയറ്റിൻറെ പ്രസിഡിയം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള ഡിക്രിയെ സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാർ അഗാധമായ വികാരവായ്പോടെയാണു് സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതു്; ഈ സമുന്നതബഹുമതിയെ അവർ ആത്മാന്വദമായ കൃതജ്ഞതയോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ മാതൃഭൂമിയുമായി — കമ്യൂണിസം കെട്ടിപ്പിടുക്കുന്ന സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യവുമായി — സാഹിത്യകാരന്മാർക്കുള്ള ബന്ധം അഭംഗുരമാണെന്നു അവർ ഉറന്നിപ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഭീഷണങ്ങളായ ഈ ദിനങ്ങളിൽ, സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാർ, സാർവ്വദേശീയസംഭവങ്ങളെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വീക്ഷിച്ചുവരികയാണു്; യുദ്ധത്തിൻറെയും ഫാസിസത്തിൻറെയും വിപത്തിന്നെതിരായി, യൂറോപ്പിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, മറ്റു ജനങ്ങളോടൊപ്പം പരിശ്രമിക്കുവാൻ ലോകത്തിലെ പുരോഗമനവാദികളായ ബുദ്ധിജീവികളെ ആഹ്വാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു്, കാർലോവിവാരിയിൽവെച്ചു നടന്ന, കമ്യൂണിസ്റ്റ്-വർക്കേഴ്സ് പാർട്ടികളുടെ സമ്മേളനം പുറപ്പെടുവിച്ച അഭ്യർത്ഥനയെ സാഹിത്യകാരന്മാർ സവിശേഷശ്രദ്ധയോടുകൂടി പരിഗണിക്കുന്നു.

1930-കാലത്തു്, ആസന്നമായിരുന്ന യുദ്ധത്തെ സംബന്ധിച്ച താക്കീതു നൽകിക്കൊണ്ടു് ഗോക്കി ഉന്നയിച്ച വികാരഭരിതങ്ങളായ വാക്കുകൾ, സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാർ വീണ്ടും അനുസ്മരിക്കുകയാണു്: “സംസ്കാരനായകന്മാരേ, നിങ്ങൾ ആരുടെ ഭാഗത്താണു്?” യൂറോപ്യൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ സമാധാനവും ഭദ്രതയും ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാർ അക്ഷീണം സമരം ചെയ്യും.

പ്രിയസുഹൃത്തുക്കളേ, മനുഷ്യസ്നേഹാർദ്രമായ നമ്മുടെ സാഹിത്യവുമായി ഗാഢബന്ധമായിട്ടുള്ള ആദർശവാക്യം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു് പ്രസംഗമവസാനിപ്പിക്കുവാൻ എന്നെ അനുവദിച്ചാലും: “ലോകത്തിനു സമാധാനം!”

(പ്രവ്ദ, 1967 മെയ് 23.)

എഴുത്തുകാരുടെ സംഘടനയ്ക്ക് 'ഓർഡർ ഓഫ് ലെനിൻ'

പദ്മശ്രീയുടെ പ്രസംഗം

പ്രിയസഖാക്കളേ,

നിങ്ങളുടെ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രാധാന്യമുള്ള നാളുകളാണിത്. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന കീർതിമുദ്ര, 'ഓർഡർ ഓഫ് ലെനിൻ' സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരുടെ യൂണിയൻ സമ്മാനിക്കുന്നതിൽ എനിക്കതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. ഇതു സംബന്ധിച്ചു യു. എസ്. എസ്. ആർ. സുപ്രീംസോവിയറ്റ് 1967 മെയ് 20-ാം തീയതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് ഞാൻ ഇവിടെ വായിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

“മഹത്തായ ഒക്ടോബർസോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ ആശയങ്ങളുടെ മുൻനിരയായ സോവിയറ്റ് സാഹിത്യത്തിന്റെ പോഷണത്തിനും സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാർ ചെയ്ത സേവനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ നിർമ്മിതിയിലേക്കും സോവിയറ്റ് രാജ്യത്തിന്റെ ഹാസിസത്തിന്റെമേൽ കൈവരിച്ച വിജയത്തിലേക്കും അവർ ചെയ്ത സംഭാവനയെ മുൻനിർത്തിയും സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരുടെ യൂണിയന്റ് ഓർഡർ ഓഫ് ലെനിൻ സമ്മാനിക്കുന്നു.”

സി. പി. എസ്. യു. സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിയുടെയും സുപ്രീംസോവിയറ്റ് പ്രസിഡന്റിന്റെയും സോവിയറ്റ് ഗവൺമെന്റിന്റെയും പേരിൽ ഞാൻ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രതിനിധികളെയും എല്ലാ സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരെയും ഈ ഉൽകൃഷ്ടബഹുമതി നേടിയതിനു ഹൃദയപൂർവ്വം അനുഭവിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണിസത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ അവർക്കു പുതുവിജയങ്ങൾ ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എഴുത്തുകാരുടെ സംഘടനയ്ക്ക് 'ഓർഡർ ഓഫ് ലെനിൻ' നൽകുക എന്നാൽ, സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിയലിസത്തിന്റെതായ സാഹിത്യവും എല്ലാ സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിനും ജനതയ്ക്കും ചെയ്തുകൊടുത്ത വിശിഷ്ടസേവനങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുക എന്നർത്ഥമാണ്.

ഒക്ടോബർവിപ്ലവത്തിന്റെ 50-ാം വാർഷികമാകുന്ന മഹാസ്മരണത്തിന്റെ പുലരിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ സോവിയറ്റ് റാഷ്യലിസത്തിന്റെ സംവത്സരങ്ങളിൽ നമ്മുടെ സാഹിത്യം പിന്നിട്ട പാതയുടെ ഗാഢ

ഭീര്യം വിശേഷിച്ചു തെളിഞ്ഞുകാണാവുന്നതാണ്. സോവിയറ്റ്സാഹിത്യം ലെനിനിസത്തിന്റെ ആശയങ്ങളിന്മേൽ അടിയുറപ്പിക്കുകയും അദ്ധ്യക്ഷനായ ജനകോടികളുടെ ഭാഗ്യയങ്ങളുമായി സ്വയം ഇണങ്ങിച്ചേരുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു നമ്മുടെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യത്തോടൊപ്പം വളരുകയും പകരം പ്രാപിക്കുകയും ഉരുക്കുപോലെ ഉറങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

സോവിയറ്റ്സാഹിത്യം എങ്ങനെ ജനംകൊള്ളുകയും ദ്രവീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്ന്, സഖാക്കളെ, നമുക്കൊന്നുനന്നായിരിക്കുക. മറിച്ചിടപ്പെട്ട വർഗ്ഗങ്ങൾ ലോകസാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ പിന്തുണയോടെ നടത്തിയ ഘോരമായ എതിർപ്പിനെയാണ് അതിനാദ്യമായി നേരിടേണ്ടിവന്നത്. ലെനിന്റെ സമാധാനവിശിഷ്ടതയോടെ ചരിത്രമാരംഭിച്ച നമ്മുടെ ഇളംസോവിയറ്റ്സ്റ്റേറ്റ്, ഒക്ടോബർവിപ്ലവത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതിന് ആയുധമെടുക്കാൻ നിർബന്ധിതമായി.

വിപ്ലവത്തിന്റെയും ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന്റെയും തീക്ഷ്ണതയിൽ പിറവിക്കൊണ്ടു സോവിയറ്റ്സാഹിത്യം തുടക്കംതൊട്ടേ ഈ സമരത്തിൽ ഒരു സജീവപങ്കാളിയായി. അതു വിപ്ലവസംഭവങ്ങളുടെ ബാഹുല്യത്തിനിടയിൽ പുതുമനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടറിയുകയും ഭാവപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതു ജനസേവനത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടമാതൃകകളുടെ പ്രാധാന്യം ദേശകങ്ങളോളം നിലനിൽക്കുന്ന യോദ്ധാക്കളുടെ പാത്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു.

സമാധാനപരമായ നിർമ്മാണത്തിലേത്തുറപ്പു നാം പിന്നിട്ട ആ വിഷമസാഹചര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കറിയാം. വർഗ്ഗശത്രുവിന്റെ ഉഗ്രമായ എതിർപ്പ്, നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട വ്യവസായവും ഗതാഗതവും കൃഷിയും, ക്ഷാമവും പകർച്ചവ്യാധികളും—ഇതൊക്കെയായിരുന്നു ഇളംസോവിയറ്റ്സ്റ്റേറ്റ് ബുദ്ധിമുട്ടിനു തരണംചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ടായിരുന്നത്. ഒന്നിനും മഹൽക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള നമ്മുടെ മുന്നേറ്റത്തെ തടഞ്ഞുനിർത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

സോവിയറ്റ്ജനതയുടെ ധീരക്രമങ്ങളും മാഗ്നിട്ടോഗോർസ്കു ഇരുമ്പു—ഉരുക്കുനിർമ്മാണശാലയും ദ്വൈപ്രോഗസും ഖാർക്കോവ് ട്രാക്ടർഫാക്ടറിയും തുഷ്കിസ്കാൻ-സൈബീരിയൻ റെയിൽവേയും മെത്രോസ്കോപ്പിയും റോസ്റ്റ് ടെൽമാഷ്യും നാട്ടിൻപുറത്തെ വിപ്ലവപരമായ മാറ്റങ്ങളും എല്ലാം നമ്മുടെ നാട്ടിന്റെ പുരിതത്തിന്റെ മാത്രമല്ല, സോവിയറ്റ്സാഹിത്യം

ത്യചരിത്രത്തിന്റെയും പല സാഹിത്യകാരരുടെ വ്യക്തിഗതജീവിതത്തിന്റെയുംകൂടി അവിഭാജ്യഭാഗമായിത്തീർന്നു.

സമ്പദ്ഘടനയിലും സംസ്കാരത്തിലും നിത്യജീവിതത്തിലും ജനങ്ങളുടെ ബോധത്തിലുണ്ടായ ചരിത്രപരമായ മാറ്റങ്ങൾ, അദ്ധ്വാനാവേശത്തിന്റെയും ധീരോദാത്തതയുടെതുമായ അന്തരീക്ഷം, ഷോക്കതൊഴിലാളികളുടെയും സ്തുവനോവൈറുകളുടെയും അതുരസിദ്ധികൾ, *ഹിരോ ഓഫ് സോവിയറ്റ് റദ്യൂണിയൻ* എന്ന ബഹുമതി സമ്പാദിച്ച ആദ്യസംഘത്തിന്റെ ധീരകൃത്യങ്ങൾ—ഇതൊക്കെ സാമ്പൂത്രികമായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് നിർമ്മാണഘട്ടത്തിൽ സാഹിത്യത്തിനു പശ്ചാത്തലമായി വർത്തിച്ചു. ആ വർഷങ്ങളിൽ സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാർ രചിച്ച പല അതുരകൃതികളും നമ്മുടെ ക്ലാസിക്കൽസാഹിത്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമുദായം മഹത്തായ ദേശഭിമാനയുദ്ധത്തിന്റെ തിക്താനുഭവങ്ങളെ അന്തസ്സോടെ അതിജീവിച്ചു. സോവിയറ്റ് ജനത ഫാസിസ്റ്റിക് ഉന്മാരെ ആട്ടിയോടിച്ച സോഷ്യലിസത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും ആ മഹാമാരിയിൽനിന്നു ലോകത്തെ വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

നമ്മുടെ വിജയത്തിനു സോവിയറ്റ് സാഹിത്യം ചെയ്ത മഹത്തായ സംഭാവനയെപ്പറ്റി, സഖാക്കളെ, നമുക്ക് ഇന്ന് അഭിമാനപൂർണ്ണരും സംസാരിക്കാം. എഴുത്തുകാരന്റെ ഉൽക്കടമായ ദേശഭിമാനത്താൽ ഉജ്ജ്വലമായ വാക്കുകൾ ശത്രുവിനെതിരായ സമരത്തിൽ സോവിയറ്റ് ജനതയുടെ ശക്തിയെ എത്രയോ അധികം പെരുപ്പിക്കുകയും നമ്മുടെ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ ന്യായതയിൽ അവർക്കുള്ള വിശ്വാസത്തെ ദൃഢീകരിക്കുകയും ധീരപരാക്രമങ്ങളിലേക്ക് അവരെ ആവേശംകൊള്ളിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഹോളിലിരിക്കുന്നവരുൾപ്പെടെ നമ്മുടെ പല എഴുത്തുകാരും പട്ടാളച്ചട്ടണിഞ്ഞു യുദ്ധത്തിന്റെ വിഷമപാത കടന്നുപോന്നവരാണ്.

ദേശഭിമാനയുദ്ധത്തിൽ സോവിയറ്റ് സാഹിത്യം നിർവ്വഹിച്ച മഹൽകൃത്യം സാമ്പൂജനീനമായ അംഗീകാരത്തിനും പ്രശംസയ്ക്കും പാത്രമാക്കുകയുണ്ടായി. 3000-ത്തോളം എഴുത്തുകാർ സൈനികബഹുമതികളും കീർത്തിമുദ്രകളും നേടി. ചിലർ *ഹിരോ ഓഫ് സോവിയറ്റ് റദ്യൂണിയൻ* എന്ന ഉയർന്ന ബഹുമതി സമ്പാദിച്ചു. നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും സ്വാലംബത്തിനുംവേണ്ടി ജീവിതമർപ്പിച്ച 300 എഴുത്തുകാരുടെ നാമധേയങ്ങൾ സോവിയറ്റ് ജനത പാവനമായി കരുതുന്നു.

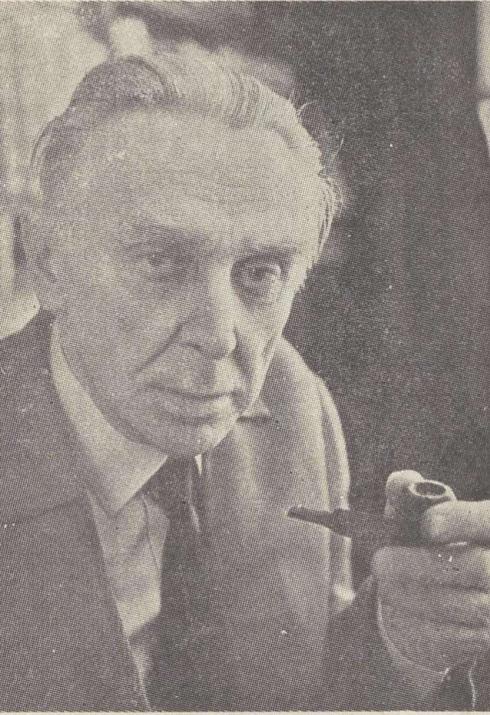
യുദ്ധാനന്തരവേഷങ്ങളിൽ നമ്മുടെ എഴുത്തുകാർ അവരുടെ ഉത്തമരചനകളിൽ, ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും എഞ്ചിനീയറിങ്ങിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും പുത്തൻകൊടുമുടികളിലേക്കു ജനങ്ങൾ നടത്തിയ എളുപ്പമല്ലാത്ത തെങ്കിലും പതറാത്ത മുന്നേറ്റത്തെയും കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ നിർമ്മാണകരുടെ ധീരോദാത്തമായ ശ്രമയാത്രയെയും പ്രതിഫലിപ്പിച്ചു. സോവിയറ്റുകലാകാരൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിർമ്മിതിയുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുമായി, വർത്തമാനകാലവുമായി, അനുസ്മൃതം പുലർത്തുന്ന ബന്ധം പുതിയ ഇതിവൃത്തങ്ങൾക്കും ആശയങ്ങൾക്കും പാത്രങ്ങൾക്കുമുള്ള അക്ഷയമായ ഉറവിടമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്, അവന്റെ സൃഷ്ടിപരമായ പ്രചോദനത്തിന് ഒരു പ്രവേശനമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്.

ജീവിതത്തോടുള്ള സത്യസന്ധതയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പക്ഷപാതിത്വത്തിന്റെതായ ദ്രവ്യപ്രമാണങ്ങളും ജനകീയമായ പാത്രസൃഷ്ടിയും നമ്മുടെ എഴുത്തുകാരെ സോവിയറ്റുജനതയുടെ 50 വർഷചരിത്രത്തിന്റെ കലാസുന്ദരമായ രചനയ്ക്കു കഴിവുറ്റവരാക്കിത്തീർത്തു.

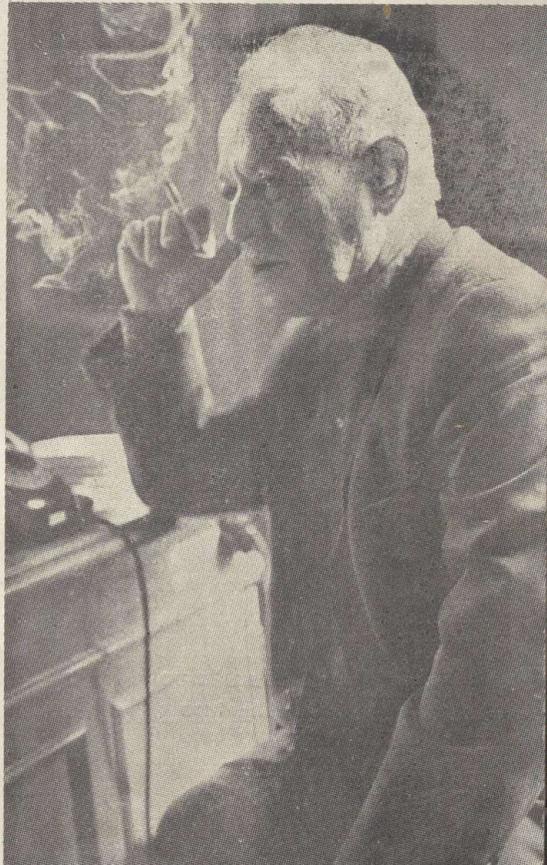
പ്രിയസഖാക്കളെ, സമുദായത്തിന്റെ ഭൗതികവും സാംസ്കാരികവുമായ ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്തമേഖലകളിലും സോഷ്യലിസം കൈവരിച്ച വിജയങ്ങൾ ഗംഭീരങ്ങളാണ്. എന്നാൽ പുതുമനുഷ്യനെ വാർത്തെടുക്കുക എന്നുള്ളതു നമ്മുടെ പ്രധാന നേട്ടമായി ന്യായമായും കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്. ആത്മീയമായി സമ്പന്നരും ആശയപരമായി പ്രബുദ്ധരും ധീരപരവും വൈകാരികവുമായി വികസിതനുമായ ഒരു വ്യക്തിയെ വളർത്തിയെടുക്കുക എന്ന ക്ലിഷ്ടമായ കടമ പുത്തിയാക്കുന്നതിലേക്കു സോവിയറ്റ് സാഹിത്യം ചെയ്ത സംഭാവനയെ എത്ര വിലമതിച്ചാലും അധികമാവില്ല.

അഭിനവലോകത്തു് ജനങ്ങളുടെ ചിത്തങ്ങൾക്കും ആത്മാക്കൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഘോരസമരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സോഷ്യലിസം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായി, ജനകോടികളെ വശീകരിക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നും അതിനെ ഇനി അവഗണിക്കുവയാ എന്നും പട്ടാളബലംകൊണ്ടു് അതിനെ വെല്ലാമെന്ന വ്യാമോഹം വ്യഥാവിളാണെന്നുമുള്ള വസ്തുത നമ്മുടെ ആശയശത്രുക്കൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു്, സോവിയറ്റുജനതയെ ആശയപരമായും ധാർമ്മികമായും നിരായുധരാക്കുകയും സാർവ്വദേശീയരംഗത്തു സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ആശയങ്ങളെ അപമതിക്കുകയും അവയുടെ നിരന്തരം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വാ

'ഹിറോ ഓഫ് സോഷ്യലിസ്റ്റ്'-ലേബർ'
 ബഹുമതി നേടിയ
 എട്ടു പ്രമുഖ
 സോവിയറ്റ്
 എഴുത്തുകാർ

കോൺസ്റ്റാന്റിൻ ചെറീൻ

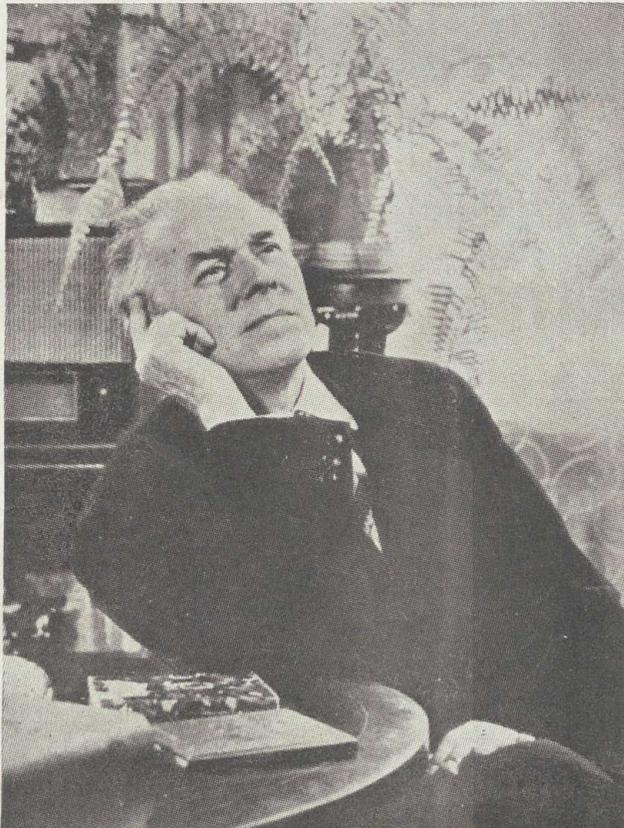

മിഖായിൽ ഷൊളോഖോവ്

ലിയോനിദ്
ലിയോനോവ്

‘ഹിറോ ഓഫ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലേബർ’

പാവ്ലോ
തിച്ചിനാ

അ

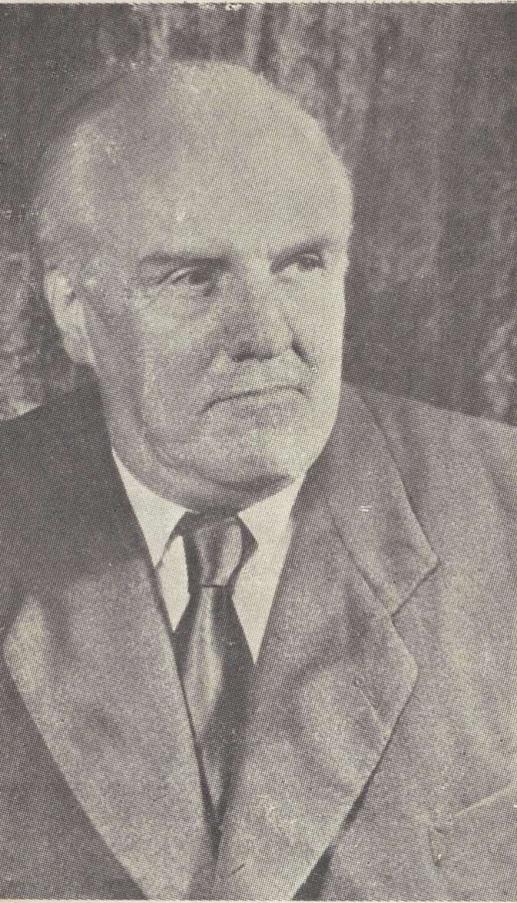

മിർസാ
തൂർസൂൻ സാഹെ

നേടിയ സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാർ

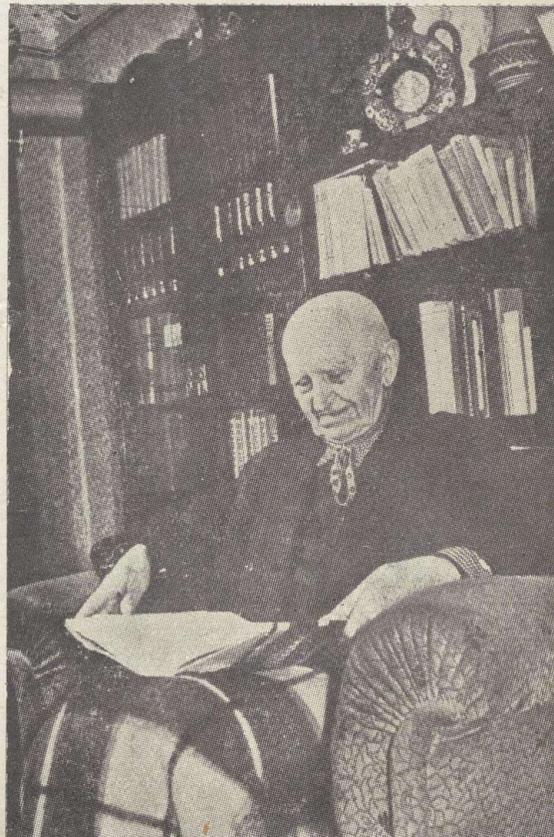

അലക്സാണ്ടർ കൊർനെയിച്ചക്

നിക്കോളായി തിഖോനോവ്

'ഹിറോ ഓഫ്
സോഷ്യലിസ്റ്റ്
ലേബർ' നേടിയ
സോവിയറ്റ്
എഴുത്തുകാർ

എ. എം. ഉപിത്

ധീനത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക എന്ന അന്തിമാശയിൽ പിടിച്ചു
ങ്ങുകയാണവർ.

രണ്ടു സാമൂഹ്യസമ്പ്രദായങ്ങളും രണ്ടു പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളും തമ്മിലുള്ള
കടുത്തതും വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്തതുമായ സംഘട്ടനത്തിൽ സോവിയറ്റ്സാ
ഹിത്യം വലിയ ഒരു പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ്സാഹിത്യം ലെ
നിന്റെ സത്യത്തിന്റെ വാക്കുകളെ, വിപ്ലവത്തിന്റെതും തൊഴിലാളി
വർഗ്ഗസാമൂഹ്യദേശീയതപത്തിന്റെതും പുരോഗതിയുടെതും തനതായ സമസ്ത
ഷ്ടിസ്തഹത്തിന്റെതുമായ ആശയങ്ങളെ, ലോകത്തിലെ അലോചനിക്കുന്ന
ജനങ്ങളുടെ അടുത്തേക്കെത്തിക്കുന്നു. ഇവിടെയാണ് അതിന്റെ ചരിത്ര
പരമായ ദൗത്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. സോവിയറ്റ്സാഹിത്യം ഈ ദൗ
ത്യം അന്തസ്സോടെ നിറവേറുന്നു.

സോവിയറ്റ്സാഹിത്യത്തിന്റെ വികസനത്തിലും എല്ലാ എഴുത്തു
കാരെയും—സോവിയറ്റ് ബുദ്ധിജീവികളുടെ ഉൾമനംപടയെ—അണിനി
രത്തുന്നതിലും എഴുത്തുകാരുടെ യൂണിയൻ വഹിച്ച പങ്കിനെ, സി. പി.
എസ്. യു. സെൻട്രൽകമ്മിറ്റി, ഈ കോൺഗ്രസ്സിലേക്കയച്ച സന്ദേശം
പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. കമ്മ്യൂണലനായ പൊതുജനനേതാവും പൗരനും യോ
ദ്ധാവുമായ ഒരു പുതിയതരം കലാകാരനെ സോഷ്യലിസ്റ്റ്സാഹിത്യങ്ങളു
ളിൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിന്നു യൂണിയൻ ഗണ്യമായ സംഭാവന ചെയ്തി
ട്ടുണ്ട്.

സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ സഹോദരജനവിഭാഗങ്ങളുടെ സാഹി
ത്യങ്ങളുടെ പോഷണത്തിൽ എഴുത്തുകാരുടെ യൂണിയൻ വഹിച്ച പങ്ക്
നിസ്സാരമല്ല. ഈ സാഹിത്യങ്ങൾ ഇന്ന് ഉൽപ്പന്നദേശയിലെത്തിയിരി
ക്കുന്നു. കോൺഗ്രസ്സിലെ പ്രതിനിധികൾ ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച
സുദീർഘമായി സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. സോഷ്യലിസ്റ്റ്സമ്പ്രദായവും ലെ
നിനിസ്റ്റ് ദേശീയനയത്തിന്റെ സിദ്ധികളും ഈ ദേശീയസാഹിത്യങ്ങളു
ടെ വിജയകരമായ വികാസത്തിന്നു ഉപജ്ഞാപിച്ചു. ദീർഘസ്ഥായിയായ
പാരമ്പര്യങ്ങളോടും യുഗപ്രായമുള്ള ചരിത്രത്തോടുംകൂടിയ സാഹിത്യങ്ങളു
ളും ഒക്ടോബർവിപ്ലവത്തെത്തുടർന്നു മാത്രം ജന്മംകൊണ്ടു സാഹിത്യങ്ങളും
അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ട്.

ഇന്നു സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെയും എഴു
ത്തുകാർ ഒരേ നിരയിൽ മാർച്ചുചെയ്യുന്നു. പൊതുവായ ലക്ഷ്യങ്ങളും ആദ
ശങ്ങളും അവർക്കു പ്രചോദനം നൽകുന്നു. ബഹുമാനമെങ്കിലും ഏകതാന

മായ സോവിയറ്റ് സാഹിത്യം പരസ്പരസമ്പന്നമാക്കുന്ന സോവിയറ്റ് സംസ്കാരങ്ങളുടെ സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ മുത്തീഭാവമാണ്.

പ്രിയസഖാക്കളേ, സോവിയറ്റ് സാഹിത്യത്തിന്റെ സമസ്തഘടകങ്ങളും തലമുറകളും ഈ ഹോളിൽ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് സാഹിത്യത്തിന്റെ അന്താരാണ്ടുചരിത്രം ഇവിടെ പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയാം.

പ്രതിനിധികൾക്കിടയിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിയലിസത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാക്കളായ ചെള്ളിത്തലകളെ നിങ്ങൾ കാണും. അഗാധമായ ആദരത്തിന്റെയും കൃതജ്ഞതയുടെയും വാക്കുകൾകൊണ്ടാണു നാം ഇന്ന് ഈ ആളുകളെ അഭിസംബോധനം ചെയ്യുന്നത്. നാം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽനിന്നു അവർക്ക് ആരോഗ്യവും ആത്മീയചൈതന്യവും അനശ്വരമായ സർഗ്ഗാത്മകജീവിതവും ആശംസിക്കുന്നു.

അവരോടു തൊട്ടുനില്ക്കുന്നവർ പഴയ തലമുറയിലെ എഴുത്തുകാരാണ്. ആദ്യകാലപഞ്ചവത്സരപദ്ധതികളുടെ വർഷങ്ങളിലും യുദ്ധത്തിന്റെ പരീക്ഷണകാലത്തും യുദ്ധാനന്തരകാലഘട്ടത്തിലും സോവിയറ്റ് സാഹിത്യത്തിലേക്കു കടന്നുവന്നവരാണ്. അവർ തികഞ്ഞ സർഗ്ഗശേഷിയുള്ളവരും സർഗ്ഗാത്മകജീവിതത്തിന്റെ വസന്തത്തിൽ വിരാജിക്കുന്നവരുമാണ്. നമ്മെ ആഹ്ലാദം കൊള്ളിക്കുന്ന ധാരാളം സാരവത്തായ പുതിയ കൃതികൾ അവർ രചിക്കുമെന്നു നമുക്കു വിശ്വാസമുണ്ട്.

യുവസാഹിത്യകാരന്മാരുണ്ട് പ്രതിനിധികൾക്കിടയിൽ. എഴുത്തുകാരുടെ അനുഗൃഹീതമായ ഒരു യുവതലമുറ രൂപംകൊള്ളുന്നതു കാണുക സന്തോഷമുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. ഈ ആളുകൾ അവരുടെ ആചാര്യന്മാരുടെയും പൂർവ്വസഖാക്കളുടെയും ഉത്തമപാരമ്പര്യങ്ങളെ വിജയപൂർവ്വം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകും.

എഴുത്തുകാരുടെ സംഘടന പക്ഷപാതിത്വത്തിൽ, ജനങ്ങളുടെ സ്വീരിട്ടിന്, സോവിയറ്റ് സാഹിത്യത്തിന്റെ അചഞ്ചലമായ പ്രത്യയശാസ്ത്രാടിത്തറയ്ക്കുവേണ്ടിയും രചനയുടെ രംഗത്തു പുതിയ നേട്ടങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുമുള്ള യോദ്ധാക്കളുടെ ക്രിയാത്മകമായ സംഘടന എന്ന നിലയ്ക്കും, അതിന്റെ കർമ്മപദ്ധതി, കഴിഞ്ഞകാലത്തെപ്പോലെ തുടർന്നു അനുവർത്തിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ എല്ലാ ന്യായവുമുണ്ട്.

പ്രിയസഖാക്കളേ, സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരുടെ യൂണിയൻ ഓർഡർ ഓഫ് ലെനിൻ സമ്മാനിക്കുന്നതോടൊപ്പം, ഈ ഉൽകൃഷ്ടബഹുമാ

തി നേടിയതിനു്, നമ്മുടെ നാട്ടിലെ എല്ലാ എഴുത്തുകാരെയും ഞാൻ ഒരിക്കൽക്കൂടി ഹൃദയപൂർവ്വം അനുഭവിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിപരപ്രവർത്തനത്തിനു വിജയമാശംസിക്കുകയും സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാർ ഭാവിയിലും തങ്ങളുടെ മുഴുവൻ പ്രതിഭയും ഹൃദയോഷ്മളതയും തങ്ങളുടെ ജനതയ്ക്കുവേണ്ടി, കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ മഹത്തായ ആദർശത്തിനുവേണ്ടി ഉഴിഞ്ഞുവെക്കുമെന്നു വിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.

(പ്രവൃ്, മെയ് 27, 1967)

മിഖായിൽ ഷോളോഖോവിന്റെ പ്രസംഗം

പ്രതിനിധിസഖാക്കളേ, അതിഥികളേ,

ഈ കോൺഗ്രസ്സ് ചേർന്നിട്ട്, ഇന്നലെവരെയുള്ള അനുഭവത്തിലൂടെ നോക്കുമ്പോൾ, എല്ലാം സുഗമമായി നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; എല്ലാം ശാന്തവും സമാധാനപരവും അതിഗംഭീരവുമാണ്. തിരച്ചുനമ്പ്രസംഗങ്ങളോ, മറ്റു പ്രതിബന്ധങ്ങളോ ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒറ്റവാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു പറ്റുദീപനമാണിത് എല്ലാം സുഖസാന്ദ്രവും ശാന്തസുന്ദരവുമായിരുന്നു.

ഈ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സജ്ജീകരണങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെ യൂണിയൻ റോതുതപം കഠിനമായി യത്നിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനവരെ നാം അഭിനന്ദിക്കുക തന്നെ വേണം.

ഇതിനുമുമ്പു നടന്ന കോൺഗ്രസ്സുകൾ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നതിൽനിന്നും കുറെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ആലങ്കാരികമായി പറഞ്ഞാൽ, അന്നെല്ലാം നമ്മുടെ തുലികാനായകന്മാർ പരസ്പരം ഏറ്റുമുട്ടാറുണ്ടായിരുന്നു. ചിന്താശൂന്യമായ കലഹപ്രിയംകാരണം നാം ആരേയും ഈ ഏറ്റുമുട്ടലിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മാനേജ്മെന്റും ട്രൂട്ടിയും എല്ലാം ഈ കോൺഗ്രസ്സിന് ഇന്ന് നൽകിയിട്ടുള്ളതുപോലുള്ള സംഭാവനകൾ അന്നുതന്നെ ചെയ്തിരുന്നില്ല.

കഴിഞ്ഞ കോൺഗ്രസ്സുകളിലെ പ്രക്ഷുബ്ധമായ അന്തരീക്ഷം കാരണം ഞാൻ മനംമടുത്തുകഴിയുകയാണെന്ന് നിങ്ങൾ ധരിക്കരുത്. അതുപോലെ വീണ്ടും പടയ്ക്കിറങ്ങിയിരിക്കുകയാണെന്നും ധരിക്കരുത്. നേരെമറിച്ച ശാന്തിനിർഭരമായ ഈ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഞാൻ സന്തുഷ്ടനാണെന്നും, നിങ്ങളോടൊത്തു സോവിയറ്റ് റൈട്ടേഴ്സു യൂണിയന്റെ നാലതിരുകൾക്കുള്ളിലും അതിനു പുറത്തും സമാധാനത്തിലും സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തിലും നിലകൊള്ളുകയാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

വ്യക്തമായും, സോവിയറ്റ് അധികാരത്തിന്റെ 50-ാം വാഷികസംവത്സരത്തിൽ കൂട്ടുന്ന ഈ കോൺഗ്രസ്സ്, നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇതുവരെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഒരു വിലയിരുത്തൽ കൂടിയാണ്. സമാധാനപരമായും മിക്ക പ്രാസംഗികർക്കും കഴിഞ്ഞകാലപ്രവർത്തനങ്ങൾ പരാമർശിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നിരിക്കിലും, പൗരസ്ത്യദേശത്തെ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ല് നാം വിസ്മരിക്കരുത്! “നിങ്ങൾ വഴിയെ നടക്കുമ്പോൾ പിറകോട്ട് നോക്കുന്നതിലും കൂടുതൽ തവണ മുമ്പോട്ട് നോക്കുക, നിങ്ങൾ തരയിൽ വിഴാതിരിക്കണമെങ്കിൽ”. അപ്പോൾ നമുക്കു വിഴാതിരിക്കണമെങ്കിൽ, ഭാവിയെക്കുറിച്ച് പരിചിന്തിക്കണം.

ഞാൻ റൈട്ടേഴ്സു യൂണിയന്റെ അമരക്കാരനൊന്നുമല്ല. എന്നാൽ ഒരു സാധാരണ എഴുത്തുകാരനെന്ന നിലയിൽ, പൊതുപരിഗണന അർഹിക്കുന്നവയെന്നു കരുതുന്ന ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഞാൻ പരാമർശിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ആദ്യമായി ഈ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രത്യേകതയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ചുരുക്കം ചില വാക്കുകൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. തങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടും, താല്പര്യപ്രകടനംകൊണ്ടും കോൺഗ്രസ്സിനെ ബഹുമാനിച്ചിട്ടുള്ള നമ്മുടെ സുഹൃത്തുക്കൾ അതിഥികളുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടെന്നു കാണ്മുന്നതിൽ നമ്മളെല്ലാവരും ഒരുപോലെ സന്തുഷ്ടരാണ്. ജാരൊസ്താവ് ഐവാസ്കിവിക്ക്, അന്നാ സേഫ്ലർസ്, ജോർജി ജഗറോവ് തുടങ്ങി സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സഹോദരരെയും, പാബ് ഹോ നെറ്റേ, ചാൾസ് പി. സ്റ്റോ, പമില ജോൺസൺ, ആർതർ ലൂങ്വിസ്റ്റ്, മേരിയ വൈൻ തുടങ്ങിയ സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരരേയും, നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട അയൽക്കാരും സുഹൃത്തുക്കളുമായ മാർട്ടിലാർനി, വൈനൊ ലിന്നാ, മേരിയ തെറിസാ ലിയോൺ എന്നിവരെയും ഇവിടെ കാണുന്നതും അങ്ങേ അററം ചാരിതാർത്ഥ്യജനകംതന്നെ.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സുഹൃത്തായ ഇലിയ എഫ്റൻ ബർഗിന്റെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഞാൻ തികച്ചും നിരാശനാണ്. എന്നാൽ മറ്റു പ്രതി

നിധികൾ ഇതെങ്ങിനെ വിക്ഷിപിക്കുന്നു എന്നെ നിക്കറിയില്ല. എഹ്റൻബർഗിനെ കാണാതാവുമ്പോൾ, വിലപ്പെട്ട എന്തോ ഒന്ന് നഷ്ടമായതുപോലെ എനിക്കു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹം എവിടെ പോയി? ഈ കോൺഗ്രസ്സിന് തൊട്ടുമുമ്പ് അദ്ദേഹം ഇററലിയിലേക്ക് പോയ്ക്കിരുന്നു. എന്റെ സുഹൃത്തിൽനിന്നും ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ലാത്ത, കരണീയമല്ലാത്ത ഒരു നടപടിയാണിത്.

അദ്ദേഹം നമ്മുടെ വികാരങ്ങളെ വേദനിച്ചിരിക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ല. ഒരാൾ എല്ലാവർക്കുമതനാണെന്ന സങ്കല്പത്തിൽ 'എനിക്കിഷ്ടമുള്ളതെന്തും പ്രവൃത്തിക്കും' എന്ന തത്വത്തിൽ കഴിയുന്നത് ഭ്രഷണമല്ല.

ദുഷിച്ച മാതൃകൾ അതിവേഗം സംക്രമിക്കുന്നതായിരിക്കും. പൊതുനിയമങ്ങളോടുള്ള എഹ്റൻബർഗിന്റെ അവഹേളനം കണ്ടിട്ട് നമ്മുടെ ചില യുവസാഹിത്യകാരന്മാരും ചില കൗതുകങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇവർ കറെ കഴിയുമ്പോൾ സ്വന്തം പ്രവൃത്തികളിൽ സ്വയം ലജ്ജിക്കേണ്ടിവരും.

യുവസാഹിത്യകാരരെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, നാം ഭൂതകാലത്തെക്കുറിച്ച് അനുസ്മരിക്കുകയും ഭാവിയെക്കുറിച്ചും ഉററുനോക്കുകയും വേണം. കുറച്ചുകാലം മുമ്പ്, 1930-ൽ, മധ്യറഷ്യയിലെ ഒരു കൊച്ചുപട്ടണം സന്ദർശിച്ച ശേഷം ഫെദിയേവ് എന്ന ഒരു സംഭവകഥ വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. കഥ ഇതാണ്: "ഒരു സന്യാസിമഠം ഞാൻ ചുറ്റിനടന്നു കാണുകയായിരുന്നു. അവിടെ ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞ ഒരു പള്ളിയും ഉണ്ട്. കാഴ്ചകൾ കണ്ടശേഷം, ഞാൻ പട്ടണത്തിലേക്കു പുറപ്പെടാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ, ഒരു കൂട്ടം കുട്ടികൾ ബഹളംകൂട്ടിക്കൊണ്ടു്, സന്യാസിമഠത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള കിടങ്ങിന്റെ ചരിവ് കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കാണാനിടയായി. എന്നാൽ കറെ ദൂരത്തിൽ, മറെറാരു ബാലൻ ഈ കുട്ടികളെ അന്യയോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നിരുന്നു. അവൻ ആ പൂഴിമണ്ണിൽ അവന്റെ കാലുകൾ തിരുകുകയറിയിട്ടു്, വാടിക്കൊഴിഞ്ഞ പൂല്ലുകൾ പറിക്കുകയായിരുന്നു. അതായതു് അവൻ തന്നത്താൻ, അവനാൽ ആവുവിധം വിനോദിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാനവനെ സമീപിച്ചിട്ടുനോക്കിപ്പോയി: 'നി എന്താണ് അവരുമായി ചേരാതെ ഇങ്ങിനെ ഒറ്റയ്ക്കു മാറിനിന്നു കളിക്കുന്നത്? നിന്നെ അവർ ശിക്ഷിച്ചോ?' അവൻ മുഖമുയർത്തി എന്നെ നോക്കിയിട്ടു് വിഷാദസ്വരത്തിലിങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ ഇവിടെത്തെ പുരോഹിതന്റെ മകനാണ്. എന്റെ അച്ഛനാണ് അവിടെക്കാണുന്ന പള്ളിയിലെ ചടങ്ങുകൾ നടത്താറുള്ളതു്. ഇക്കാരണത്താലാണ് ഇവർ എന്നെ

ഒഴിച്ചുനിറുത്തിയതും" ഞാൻ തനിയെ കളിക്കേണ്ടിവന്നതും ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് ഫെദിയേവ് നിശ്ശബ്ദനായി. എന്നിട്ട് പെട്ടെന്നുദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾക്കറിയാമോ, ഞാൻ കരഞ്ഞുപോയി. ആ കൊച്ചുബാലന്റെ ദയനീമായ ബാല്യകാലം ഓർത്തു ഞാൻ, അവിടന്നുപോയതിൽ പിന്നീടും പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു". ഈ കഥ അദ്ദേഹം അവസാനിപ്പിച്ചത് ഏറ്റവും ശരിയായ ഒരു സൂചനയൊടു കൂടിയായിരുന്നു: "എല്ലാ തസ്തരന്മാരും കരയെല്ലാം വികാരജീവികളാണ്."

ഒരുപ്രകാരത്തിൽ നമ്മുടെ യുവസാഹിത്യകാരന്മാരും, ഈ കൊച്ചുകുട്ടിയുടെ ഓർമ്മയാണ് എന്നിൽ തട്ടി ഉണർന്നതും: അവർ തനിച്ചു വിനോദിക്കുന്നു. സമൂഹത്തെ അവർ സ്വർഗ്ഗീകരണിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ പഴമക്കാരായ നാം ഇവരുടെ വിധി ഓർത്തു വിലപിക്കുകയോ, അവരോടു കൂടുതൽ അടുത്തു ചെല്ലുന്നതിന് യഥാർത്ഥത്തിൽ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഒരു പഴയ സ്രീൽമാസ്റ്റർ അയാളുടെ പുതിയ വദ്യാർത്ഥിയോടു പെരുമാറുന്നതു പോലെ, നമ്മൾ ഇവരോടു പ്രസംഗിക്കുകയും ഇടപെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ സ്ഥിതിയ്ക്കൊരു അറ്റതിവരുത്തേണ്ട സമയം വൈകിയിരിക്കുന്നു. ആരെയെങ്കിലും ഒരാളെ കുറ്റക്കാരനാക്കിയിട്ടു കാര്യമില്ല. നമ്മളും യുവസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ഒരു വിഭാഗവും തമ്മിൽ അസാധാരണമായ ബന്ധങ്ങൾ വളർന്നുവന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നാമെല്ലാം അതിന് ഒരുപോലെ കുറ്റക്കാരാണെന്ന് നമുക്ക് സത്യസന്ധമായി തുറന്നുതന്നെ സമ്മതിക്കാം. കോംസോമോളും, റൈട്ടേഴ്സ് യൂണിയന്റെ നേതൃത്വവും, പ്രഗത്ഭസാഹിത്യകാരനായ നമ്മെപ്പോലുള്ളവരുമെല്ലാം ഉത്തരവാദികളാണ്. കുറ്റത്തിൽ നിന്നും തീർച്ചയായും ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയല്ല. എന്തായാലും, അന്യോന്യം തുറന്ന് പറയുമ്പോൾ, കാര്യങ്ങളുടെ കിടപ്പു ഇതെല്ലാമാണ്. ധർഷ്യവ്യാ, ദുരഭിമാനവുമെല്ലാം യുവസഹജമാണ്. എന്നാൽ നമ്മൾ ഭാഗികമായി കുറ്റക്കാരാണെന്നു അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ, രജിപ്പിനുള്ള നടപടികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതു് ആദ്യം നമ്മൾതന്നെയാണ്. അതൊരു ബലഹീനതയല്ല, മറിച്ച് നല്ല ബോധത്തിന്റേയും ദീർഘവീക്ഷണത്തിന്റേയും ചിഹ്നമാണ്.

തീർച്ചയായും യുവാക്കളും കുറ്റക്കാരാണെന്നാണ്. ഈ വസ്തുത ഞാൻ മറച്ചുപിടിക്കുന്നില്ല. ഒരുതരം വിപരീതമനോഭാവവും, പൊതുവിൽ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള പെരുമാറ്റപട്ടങ്ങളുടെ നേർക്കുള്ള നിഷേധപ്രവണതകളുമെല്ലാം അവരുടെ മനസ്സിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ടാവും.

എന്നാൽ ഇതെല്ലാം യുവതപത്തിന്റെ തെറ്റുകളെന്ന നിലയിൽ നമുക്കു തള്ളിക്കളയാവുന്നതാണ്.

എന്നാൽ നമുക്കു യുവാക്കളെയാകെ ഈ ഗണത്തിൽ പെടുത്താൻ പാടുള്ളതല്ല. നമുക്കു സ്ഥാനങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനായി, മറ്റൊരു മികച്ച തലമുറ വളർന്നുവരുന്നുണ്ട് — യഥാർത്ഥപ്രതിഭാസമ്പന്നന്മാർ ജനിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു തലമുറ.

ഇതും ഭാവിയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കണം. നാം പരിഗണിക്കേണ്ട ചില കണക്കുകൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. നമുക്കു ഒന്നാമത്തെ കോൺഗ്രസ്സിൽ 40 വയസ്സിലെ താഴെ പ്രായമുള്ള പ്രതിനിധികൾ മൊത്തത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നവരുടെ 71 ശതമാനമായിരുന്നു. ഇതു രണ്ടാമത്തെ കോൺഗ്രസ്സിൽ 20.6 ശതമാനമായും മൂന്നാമത്തെതിൽ 13.9 ശതമാനമായും ഈ കോൺഗ്രസ്സിൽ 12.2 ശതമാനമായും കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. നമുക്കു പ്രായം കൂടിക്കൂടി വരികയാണ്. നമുക്കു കോൺഗ്രസ്സുകളിലും നിർവാഹകസമിതികളിലും ഭാഗഭാക്കുകളാവുന്നതിനു യുവസാഹിത്യകാരന്മാരെ ആകർഷിക്കുക എന്ന പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി പരിചിന്തനം ചെയ്യേണ്ട സമയം വളരെ വൈകിയിരിക്കുന്നു. ഇതു ഉടനടി ചെയ്യാത്തപക്ഷം, സൈന്യത്തിലേതിനു സദൃശമായ ഒരു സംവിധാനമായിരിക്കും നമുക്കുണ്ടായിരിക്കുക. അതായതു നിങ്ങൾ ഒരു ജനറൽ ആയിത്തീരുന്നോടേക്കും, ചിരലരിച്ച ഒരു പട്ടകീഴവനായിത്തീർന്നിരിക്കും നിങ്ങൾ. നരച്ച തലയെ ആദരിക്കേണ്ടതുതന്നെ. പക്ഷെ അതു മാത്രമാവരുത് നേതൃത്വത്തിലേക്കുള്ള പാസ്സ് പോർട്ട്. ഇന്നത്തെ കോൺഗ്രസ്സിൽ സന്നിഹിതരായിട്ടുള്ളവരുടെ പ്രായം അറുപതിനടുത്തുവരും. ഖേദകരമായ ഒരു ചിത്രമാണിതു്. നമുക്കു സാഹിത്യത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയെ ഇതു വല്ലാതെ ബാധിക്കുന്നുണ്ട്.

അപ്പോൾ യുവസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ സർവ്വതോമുഖമായ വികാസത്തിന്റെ പ്രശ്നം അതിന്റെ മുഴുവൻ രൂക്ഷതയോടും അടിയന്തിരസ്വഭാവത്തോടുംകൂടി നമ്മെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. കാലവിളംബംകൂടാതെ പരിഹൃതമാവേണ്ട ഒരു പ്രശ്നമാണിതു്.

സമീപകാലത്തായി, സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ക്രിയാത്മക "സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ" പുരസ്കരിച്ച ചില ഒച്ചപ്പാടുകൾ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്നു. ഈ കുരിശുയുദ്ധക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ, അമേരിക്കയിലെ സി. ഐ. ഏ. യു., അനേകം സൈനാനന്മാരും, മുരത്ത

വൈറ്റ് ഗാർഡുകളും അല്ലിയേവായും കപ്രസിദ്ധ രാഷ്ട്രീയാസ്ഥിപഞ്ചരമായ കൊൻസ്കിയും ഉൾപ്പെടുന്നു.

രാജാധിപത്യവാദികൾതൊട്ടു അരാജകവാദികൾവരെയുള്ള എല്ലാ വിഭാഗക്കാർക്കും പത്രസപാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കേണ്ടതാണെന്നു നാർദ്രേശി ച മിയാസ്സിക്കോവിനോടു 1921-ൽ ലെനിൻ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചു: “വളരെ നല്ലതുതന്നെ. പക്ഷെ, ക്ഷമിക്കണം. ഞങ്ങളുടെ വിപ്ലവത്തിന്റെ നാലുകൊല്ലത്തെ അനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുകഴിയുന്ന എല്ലാ മാർക്സിസ്റ്റുകളും എല്ലാ തൊഴിലാളികളും പറയും: “പത്രസപാതന്ത്ര്യം എന്താണെന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ പശ്ചാലോചിക്കട്ടെ? എന്തിനു വേണ്ടിയാണത്? ഏതു വർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി? കേവലതത്വങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല! ‘ശുദ്ധജനാധിപത്യം’ എന്ന സങ്കല്പത്തെ ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണിക്കുന്നു.”

ഈ സ്ഥിതിയിൽ, നമുക്കു വിപ്ലവത്തിന്റെ 50കൊല്ലക്കാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള മാർക്സിസ്റ്റുകളും തൊഴിലാളികളും, ഇന്നു പത്രത്തിന്റെ കേവല ‘സപാതന്ത്ര്യം’ സ്വപ്നകണ്ടുകഴിയുന്നവരുടെ അഭ്യർത്ഥനകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ എന്തായിരിക്കും പറയുക?

അമേരിക്കനാക്രമണകാരികൾ വിയാറ് നാമിനെ ഒരു കുരുതിക്കളമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പശ്ചിമജർമ്മനിയിൽ ഫാസിസം വിണ്ടു തലപൊക്കിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഗ്രീസിൽ ഫാസിസ്റ്റ് ജണ്ടാഅധികാരം പിടിച്ചെടുക്കുന്നു. പരിഭ്രാന്തിയും ആശങ്കയും ലോകത്തെ ഗ്രസിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും, ‘രാജാധിപത്യവാദികൾ തൊട്ടു’ അരാജകവാദികൾ വരെയുള്ള എല്ലാവർക്കുംവേണ്ടിയുള്ള പത്ര ‘സപാതന്ത്ര്യം’ തിനുവേണ്ടി ചിലർ കൊതിക്കുന്നു. ഒന്നുകിൽ ഇതു ശുദ്ധജനതയെ അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യമയ ഔദ്ധത്യമോ ആണ്.

‘സപാതന്ത്ര്യം’ തിനുവേണ്ടി കെഞ്ചിക്കഴിയുന്നവർ യുവാക്കളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയാകെ ദൃഷ്ടിപ്പെടുകയാണ്. മാനുരേ, നിങ്ങൾ വിജയിക്കുകയില്ല. യുവസാഹിത്യകാരന്മാർ നിങ്ങളുടെ അണികളിൽ ഒരുകാലവും ചേരുന്നതല്ല. ഞങ്ങളോടൊപ്പം അവർ, രാജ്യത്തിന്റെ ദുഃഖങ്ങളും സുഖങ്ങളും അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. മേലിൽ അതു തുടരുകയും ചെയ്യും. അവരിലാരെയും ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് അടിയറവെക്കുകയുമില്ല.

കഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിന്റെ വിജയത്തിനു സാഹിത്യകാരന്മാർ നൽകിയ സാഭാവനയെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കേണ്ടായി. സോവിയറ്റ് സൈന്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയവകുപ്പ്, അതിന്റെ ഒന്നാംറിസർവ്വ്

കോറായി നമ്മെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഏറ്റവും ശരിയായ ഒരു നടപടി മാത്രമാണ്. ഇനിയും നമ്മുടെ രാജ്യം ഒരപകടത്തിൽപെട്ടാൽ, നാം വീണ്ടും, പടച്ചട്ടയരിച്ചു മുന്നണിയിൽ അണിനിരക്കുന്നതായിരിക്കും. കാരണം നാം നമ്മുടെ ജനതയുടെ മാംസവും രക്തവുമാണ്. ജനങ്ങൾ കടന്നുപോയ മാറ്റങ്ങളും അവർ നേടിയിട്ടുള്ള വിജയങ്ങളും എല്ലാം നമുക്ക് എക്കാലവും വിലപ്പെട്ടതുതന്നെയാണ്.

ഉപസംഹാരമായി, ഭാവിയിലെ പരാമർശിച്ച അല്പം ചില വാക്കുകൾ കൂടി പറയാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സമുദായം കൈവരിച്ചിട്ടുള്ള ഗംഭീരപുരോഗതിയെ അനാവരണം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ള ഒരേ ഒരു രൂപം നോവൽ മാത്രമായിരുന്നുവെന്നും, ഇപ്പോഴും അതങ്ങിനെതന്നെ തുടരുന്നവെന്നുമുള്ള കോൺസ്റ്റാൻറിൻ ഫെദിൻറെ അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സംഭവങ്ങളും, നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ മനോഭാവത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നതിലും വരുന്ന ആഴമേറിയ പരിവർത്തനങ്ങളും എല്ലാം സവിസ്തരം ചിത്രണം ചെയ്യാനുള്ള സാധ്യത രചയിതാക്കൾക്ക് ഇതു നൽകുന്നു.

ചെറുകഥയുടെയും കൊച്ചുനോവലിന്റെയും സുപ്രതിഷ്ഠിതരായ കർത്താക്കൾ അവരുടെ തുല്യകർമ്മ മികച്ച കലാസൃഷ്ടികളിലേക്കു തിരിച്ചുപിടിക്കേണ്ട സമയം വൈകിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തെ ഇനിയും സമ്പന്നമാക്കാൻ പര്യാപ്തമായ കൃതികൾ രചിക്കാനുള്ള പ്രതിഭയും, പ്രാപ്തിയും ഈ സാഹിത്യകാരന്മാർക്കുണ്ട്.

ഗോക്ിയുടെ മുൻകയ്യോടുകൂടി ഫാക്ടറികളുടെയും പ്ലാൻറുകളുടെയും ചരിത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ നാം തുടങ്ങി. അതിനും നടന്നുവരുന്നു. ഇപ്പോഴും, കൂട്ടിച്ചിരിക്കലുകളുടെയും സ്റ്റേറ്റ് ഫാമുകളുടെയും ചരിത്രം എഴുതപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം രചനകളൊന്നും, കലാപരമായ കൃതികൾക്കു പകരമാവുകയില്ല. അതു വ്യക്തവുമാണ്. എന്നാൽ ചരിത്രാഖ്യായികൾക്കാവശ്യമുള്ള വസ്തുതകൾ എന്ന നിലയിൽ അവയ്ക്കു പ്രശോഭിക്കാൻ കഴിയും. സാഹിത്യകാരന്മാർ അമൂല്യമായ സഹായവുമായിരിക്കും.

ജൂബിലി വർഷത്തിലേതിനും പുറമെ, വളരെയേറെ പണി ഇനിയും ചെയ്തുതീർക്കുവാനുണ്ട്. സോവിയറ്റ് സാഹിത്യം അനേകം മികച്ച കൃതികൾ സംഭാവന ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതു പൂർത്തിയാക്കാനുള്ള മുഴുവൻ സാധ്യതയും നമുക്കുണ്ട്.

നിങ്ങളുടെ സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങൾക്കു വമ്പിച്ച വിജയമുണ്ടാവട്ടെ എന്നു ഹൃദയംഗമമായി ഞാൻ ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

‘പ്രവ’ദ, മെയ് 26, 1967

കൃഷൻചന്ദറിന്റെ പ്രസംഗം

ഒക്ടോബർവിപ്ലവത്തിന്റെ 50-ാംവാർഷികത്തോടുതൊട്ടു, സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരുടെ 4-ാംകോൺഗ്രസ്സ് നടക്കുന്ന അവിസ്മരണീയമായ ഈ ശുഭദൃഢാന്തത്തിൽ, ഭാരതീയജനതയിൽനിന്നുള്ള അകമഴിഞ്ഞ ശ്രദ്ധാശംസകളും തങ്ങളുടെ ജനങ്ങളെ സേവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാരതീയസാഹിത്യകാരരിൽനിന്നുള്ള സൗഭാഗ്യവാദ്യങ്ങളും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കാഴ്ചവയ്ക്കട്ടെ.

ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ ഞങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ നിങ്ങളുടേതിൽനിന്ന് വിഭിന്നമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സോഷ്യലിസ്റ്റു യാഥാർത്ഥ്യത്തെല്ലെ, സാധാരണയാഥാർത്ഥ്യത്തെ പകർക്കുക എന്നുള്ളതുതന്നെയാണ് ഇനിയും ഞങ്ങൾക്കുള്ള പ്രശ്നം. ഞങ്ങൾ മതപരമായ മീഥ്യയിൽനിന്ന് യാഥാർത്ഥ്യത്തെ വേർതിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വ്യക്തിഗതസഹായവും അതിന്റെ ആത്യന്തികപരിധിയോളം കൊണ്ടുചെയ്യപ്പെട്ടുവോ, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാമ്പത്തികാനിതിയിൽനിന്ന് വ്യക്തിഗതസഹായത്തെ വ്യതിരിക്തമാക്കിക്കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട് എങ്ങൾക്ക്. ജനങ്ങളുടെ പ്രാഥമികവും അവശ്യവുമായ അവകാശങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കേണ്ടതുണ്ട്—ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ്സമുദായത്തിൽ നിലവിലുള്ള അവകാശങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളുമല്ല; പ്രത്യേക മാനുഷികജീവനസന്ധാരണത്തിനുവേണ്ട സാധാരണവും ഏറ്റവും എളിയതുമായ ആവശ്യങ്ങൾ: അന്നം, ഉടുതുണി, ആത്മാവിന്നൊരിത്തിരി വെളിച്ചം.

പ്രയാസകരമായ ഒരു കടമയാണ് ഭാരതീയസാഹിത്യകാരന്മാർക്ക് ഇന്ന് നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ളതു്: യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ചിത്രീകരിക്കുക, അത് കലാപരമായ ചാതുര്യത്തോടെയും അനഭൂതിയോടെയും പൂർത്തിയോടെയും സമർത്ഥമായി ചെയ്യുക; കലാസൃഷ്ടികളെ മൈതാനപ്രസംഗങ്ങളിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചുനിർത്തുന്ന പാടവത്തോടെ. പക്ഷെ, സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരുടെ മാതൃക മാത്രമല്ല, അവരുടെ തികഞ്ഞ അനുഭാവവും ആശിസ്സുംകൂടി ഇക്കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് സഹായകമായിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് നന്നായറിയാം. ഒക്ടോബർവിപ്ലവം ഞങ്ങളുടെ ആത്മാവിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശി!

നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ, സാമ്രാജ്യവാദികളുടെ പശഞ്ചൻതന്ത്രം: ആരെ യെങ്കിലും കീഴടക്കാനോ, എങ്കിൽ ആദ്യമായി അവന്റെ സംസ്കാരത്തെ

അടിമപ്പെടുത്തുക. ഏതാണ്ട് ഇരുപതാണ്ടുകളായി തെക്കുകിഴക്കെ ഏഷ്യയിൽ സാംസ്കാരികമായി അടിമപ്പെടുത്തലിന്റെ ഈ പ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചിട്ടു്. കഴിഞ്ഞ വ്യാഴവട്ടത്തിൽ ഈ പ്രക്രിയ ബഹുദൂരം മുന്നോട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യ ഉൾപ്പെടെയുള്ള തെക്കുകിഴക്കെ ഏഷ്യൻരാജ്യങ്ങളിൽ വിലകുറഞ്ഞ, അശ്ലീലലൈംഗികപുസ്തകങ്ങൾ പാക്കാറ്റ് സൈസ് അമേരിക്കൻ പതിപ്പുകളിൽ ദശലക്ഷക്കണക്കിൽ പ്രതികളായി കൊണ്ടുവന്നു് നിറയുന്നു. ബലാൽക്കാരത്തെയും കൊലയെയും നെറികേടിനേയും ചതിയേയും വിഷയലമ്പടപത്തെയും വംശീയവാദത്തെയും ഹററവും വൃത്തികെട്ടുരൂപങ്ങളിൽ വർണ്ണിക്കുന്നവയാണവ. ഈ സാഹിത്യം രാഷ്ട്രീയവൈരാഗ്യം മുഴുത്തതാണു്; മനുഷ്യപ്പറ്റില്ലാത്തതാണു്; അതോടൊപ്പം കടുത്ത അനവധാനതയും ജ്ഞാനവിരോധവും, മനുഷ്യവംശം ഹററവും വിലപ്പെട്ട നിധിപോലെ സൂക്ഷിച്ചുപോന്ന എല്ലാ മാനുഷികമൂല്യങ്ങളോടും തികഞ്ഞ അവിശ്വാസവും അവജ്ഞയും കൂടിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഖണ്ഡിതമായ ഒരു ഉദ്ദേശത്തോടെയാണു് ഇതൊക്കെ ചെയ്യുന്നതു്. ആക്രമണകാരികൾ വഞ്ചനയെ വാഴ്ത്തേണ്ടതുണ്ടു്. അവർക്കു പാവകളെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങണമല്ലോ. അവർക്കു കൊലപാതകത്തെയും അക്രമത്തെയും പാടിപ്പുകഴ്ത്തേണ്ടതുണ്ടു്; രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കെതിരായി പടവെട്ടണമല്ലോ. എന്തിനാണി തന്റേടമില്ലായ്മ? അതില്ലാതെ മറ്റൊരു രാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. രാഷ്ട്രീയവൈരാഗ്യമോ? അതില്ലെങ്കിൽ കാല്യമാനം അനുസ്സു് വീൽക്കാനുമാവില്ല. വംശീയവാദത്തെ ഉഗ്രമായി പ്രചരിപ്പിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ, യുദ്ധത്തിന്നാളെ കിട്ടു. സാഹിത്യത്തിൽ ജ്ഞാനവിരോധവും ലക്ഷ്യരാഹിത്യവും അപ്രകാരംതന്നെ ആക്രമണകാരികൾക്കു സാഹിത്യവൃത്തങ്ങളിൽ പ്രചാരവേലക്കാവശ്യമാണു്. ഒരു എഴുത്തുകാരനു് ലക്ഷ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്നർത്ഥം അദ്ദേഹത്തിനു് സ്വതന്ത്രമായ ഒരു വീക്ഷണവും ഉണ്ടാവണമെന്നാണു്. വീക്ഷണമുണ്ടെങ്കിൽ, അതൊരു കൃതിയിൽ സ്പഷ്ടമായി പ്രകടിപ്പിക്കുമല്ലോ. എങ്കിൽ, ജനങ്ങൾ നിങ്ങളെ പിന്താങ്ങുകയും ചെയ്യും.

മനുഷ്യൻ അന്നംകൊണ്ടുമാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നതെന്നു് പറയാറുണ്ടു്. അതു് നേരാണു്, മനുഷ്യൻ അന്നംകൊണ്ടുമാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നതു്. പക്ഷെ അന്നമില്ലെങ്കിൽ, അവൻ മരിച്ചുപോകും. ഇതു് ഇന്ത്യയിലുള്ള ഞങ്ങൾക്കു് സ്വാനുഭവംകൊണ്ടറിയാം. അതുകൊണ്ടു്, ജനങ്ങൾക്കു് അന്നമാവശ്യപ്പെടുന്ന സാഹിത്യത്തിന്നുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നു. സാംസ്കാരികമായ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ആപത്തിനെ താണുചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾ ദൃഢനിശ്ചയമെടുത്തിരിക്കുന്നു.

പക്ഷെ, തെക്കുകിഴക്കെ ഏഷ്യയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ സംഭവങ്ങൾ സാമ്പ്രദായികമായ പാരമ്പര്യത്തിനുമപ്പുറം കടന്നുപോയിരിക്കുന്നു. വിയറ്റ്നാമിൽ, ആ രാജ്യത്തെ വീണ്ടും അടിമപ്പെടുത്തുക എന്ന ഉന്നതതോടെ നേരിട്ടൊരു യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഹ്രസ്വകാർ വിട്ടേച്ചു പോയ ആ രാജ്യത്തെ പിടിച്ചടക്കുകയാണ് അമേരിക്കക്കാരുടെ ആവശ്യം. ഈ കൃത്യം അതിന്റെ അറുതിവരെ കൊണ്ടുപോകുകയാണു് പരസ്യം. പക്ഷെ, ഈ കൃത്യം അതിന്റെ അറുതിവരെ കൊണ്ടുചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. ഭൂമുഖത്തെ ഏറ്റവും കയ്യടക്കിയ സ്റ്റേറ്റുകളിലൊന്നു് ഒരു പിന്തുടർച്ചയെ നാണംകെട്ടുവിലയിൽ ആക്രമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അടിമത്തത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനെക്കാൾ മരിക്കുകയാണു് ആ കൊച്ചുരാഷ്ട്രം ചെയ്യുക. ഇതാണു് ആ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നിശ്ചയം, ശപഥം. ഈ ശപഥം പാലിക്കുവാൻ നാമെല്ലാം ആ രാഷ്ട്രത്തെ തുണയ്ക്കണം. അമേരിക്കക്കാരുടെ ഉദ്യമങ്ങൾ പരാജയമടഞ്ഞപ്പോൾ, അമേരിക്കൻ യുദ്ധയന്ത്രം മൃഗീയമായ ഹിറ്റ്ലർ മാർഗ്ഗമവലംബിച്ചിരിക്കുകയാണ്. തെക്കുകിഴക്കെ ഏഷ്യയിൽ സ്വേയിനിലെ സംഭവങ്ങൾ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നു. ഇതു് മനസ്സിലാക്കണം. വിയറ്റ്നാം നിലംപതിച്ചാൽ, തീജപാലകർ ലാവോ സിലേക്കും കംബോഡിയയിലേക്കും ആളിപ്പടരും. തെക്കുകിഴക്കെ ഏഷ്യയാകെ പൊട്ടിത്തെറിച്ചു് ലോകത്തെ മൂന്നാംലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ വക്കിലെത്തിക്കും. അതുകൊണ്ടു് യുദ്ധം പടർത്തുന്നതിനെ തടഞ്ഞുനിർത്തണം. ഉദ്ദേശം പൂർത്തിയാക്കാൻ ആക്രമണകാരികളെ വിട്ടുകൂടാ. വിയറ്റ്നാമിന്റെ ഓരങ്ങളിൽനിന്നു അവരെ തിരിച്ചോടിക്കണം. ഇവിടെ സമ്മേളിച്ചിട്ടുള്ള എഴുത്തുകാർ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള സത്യസന്ധരായ ജനങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ ഉണർത്തുവാൻ കെല്പുറവരാണ്. വിയറ്റ്നാമിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുപേണ്ടി അവർ ഇറങ്ങട്ടെ. അങ്ങിനെ, അവർ സ്വന്തം വീടുകളും കുടികളുമാണു് കാത്തുരക്ഷിക്കുക.

സി. പി. എസ്. യു. സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിക്ക് അഭിവാദ്യം

സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരുടെ നാലാംകോൺഗ്രസ്സ്, രാജ്യത്തിന്റെ ബഹുദേശീയ സാഹിത്യത്തെയാകെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു, സോവിയറ്റ്കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിക്ക് ഹൃദയംഗമമായ അഭിവാദ്യമയക്കുന്നു.

മഹത്തായ ഒക്ടോബർ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ 50-ാം വാർഷികാഘോഷവർഷത്തിലാണല്ലോ ഞങ്ങളുടെ കോൺഗ്രസ്സ് കൂടുന്നത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരുടെ പ്രബലമായ പാർട്ടിയുടെ സ്ഥാപകനായ ലേനിനെ ആ വിപ്ലവത്തിന്റെ സാരമായി ലോകം വീക്ഷിക്കുന്നു. അനന്തമായി അങ്ങിനെ വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരായ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ സർഗ്ഗാത്മകരൂമങ്ങളും വിചാരങ്ങളുമെല്ലാം, ജനങ്ങളുടെ സജീവതാല്പര്യങ്ങൾക്കു പ്രകടരൂപം നൽകുന്ന പാർട്ടിയുമായി കൂട്ടിയിണക്കുന്നു. “കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരേ, മുനോട്ട്!”—കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഈ ആഹ്വാനം ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന്റെ പടക്കളങ്ങളിലും പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികളുടെ നിർമ്മാണപ്രോജക്ടുകളുടെ മേലെയും ബർളിനിലേക്കുള്ള ഇരമ്പിക്കയറ്റത്തിലും മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടു, മുൻവർഷങ്ങളിലേ മഹൽകൃത്യങ്ങളിലും അതു പ്രതിബിംബിച്ചു.

നമ്മുടെ സാഹിത്യം പാർട്ടിയുടെ ചൊതുലക്ഷ്യത്തിന്റെ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ലക്ഷ്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി ഞങ്ങൾ കണക്കാക്കിയതായും മേലിലും കണക്കാക്കുന്നതായും പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ടതു്, ധീരോദാത്തതയും വിജയങ്ങളും വിഷമപരീക്ഷണങ്ങളും നിറഞ്ഞ കഴിഞ്ഞ 50 സംവത്സരക്കാലത്തെ സാഹിത്യവളർച്ചയുടെ ഫലങ്ങളെ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ, പ്രഥമസ്ഥാനത്തു്, ആവശ്യമാണെന്നു് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു.

സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരായ ഞങ്ങൾ, നമ്മുടെ സ്വന്തം പാരമ്പര്യങ്ങളെയും വിശ്വസാഹിത്യത്തിന്റെ ഉത്തമപാരമ്പര്യങ്ങളെയും പാവനമായി പരിരക്ഷിക്കവെ, സാഹിത്യത്തെ ഒരു സാമൂഹ്യയത്നമായി, പുരോഗതിക്കുള്ള ഒരു പ്രബലഘടകമായി പരിഗണിക്കുന്നു. അതു് ജനങ്ങളിൽ നാമ്പെടുക്കുന്നു; ജനങ്ങൾക്കു അവകാശപ്പെട്ടതാണു്. സ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം, സാഹോദര്യം, നീതി എന്നീ മഹൽതപങ്ങൾക്കു് വേണ്ടിയുള്ള, കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടാദർശങ്ങൾക്കു് വേണ്ടിയുള്ള, സമരത്തിൽ അതു് കൂറ്റാടെ ജനങ്ങളെ സേവിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തെ ഒരു പാർട്ടിസാഹിത്യമെന്നു് പരസ്യമായും അഭിമാനത്തോടെയും നാം വിളിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ പാട്ടിയിൽ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ജനകീയതാല്പര്യങ്ങളിലുപരിയായി അതിന്നു് മറ്റു താല്പര്യങ്ങളില്ല. പുരോഗമനമനുഷ്യാരാശിയുടെ ചിരാലിലാഷങ്ങളുടെ അത്യന്തം സമ്പൂർണ്ണമായ മുൻതീഭാവം പാർട്ടിയുടെ നയത്തിൽ ദർശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് നാം നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തെ പാർട്ടിസാഹിത്യമെന്നു് വിളിക്കുന്നു. എന്നിട്ടു്, നമ്മുടെ ബഹുദേശീയസാഹിത്യം

ത്യത്തിന്റെ നാമധേയത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഇന്ന് ഇതാ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “കമ്മ്യൂണിസത്തെ ഞങ്ങളുടെ ആദർശമായി തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഞങ്ങൾ അന്ത്യംവരെ അതിനെ കൂറോടെ ദേവിക്കും.”

അമ്പതു് പർഷങ്ങൾ നമ്മുടെ ജനത പോരാട്ടുകയും നിർമ്മാണപ്രവൃത്തിയിൽ വ്യാപൃതരാകുകയും ചെയ്തു. പ്രവൃത്തിയിലും പോരാട്ടത്തിലും സാഹിത്യം അവരോടൊപ്പം നിന്നു. ഇന്ന് സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ ഭൂഖണ്ഡത്തെ ഏറ്റവും പ്രബലങ്ങളായ സ്റ്റേറ്റുകളിൽ ഒന്നായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഫാസിസത്തിന് നിർണ്ണായകപ്രഹരങ്ങൾ നൽകിയ രാജ്യം നമ്മുടേതാണ്; അതു് അക്ഷിണം സമാധാനത്തെ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എതു് രാജ്യത്തിന്റെ ആശയങ്ങളും മാതൃകയും അനുഭവവും, സാമൂഹ്യവും ദേശീയവുമായ മർദ്ദനത്തിന്റെ എതു് രൂപത്തിനുമെതിരായുള്ള സമരത്തിൽ ജനതകളെ ആവേശം കൊള്ളിച്ചുവോ, ആവേശം കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ ആ രാജ്യം നമ്മുടേതാണ്. ഇന്ന് ലോകം വ്യത്യസ്തമായ ഒന്നായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ഇതിനുള്ള ബഹുമതി സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിയലിസത്തിന്റെതായ സാഹിത്യത്തിനുള്ളതാണ്. ഈ വസ്തുതയെ കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യം സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരായ ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അഭിമാനത്തിന്റെയും സർഗ്ഗാത്മകപ്രചോദനത്തിന്റെയും ഒരു ഉറവിടമാണ്.

നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിന് അനവധി നൂതനതകളുള്ളതായി ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതിന് അതിന്റെതായ പ്രയാസങ്ങളും അപരിഹൃതങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങളുമുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ യൂനിയന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ മെച്ചപ്പെടുത്തുകയും ഓരോ എഴുത്തുകാരന്റെയും സർഗ്ഗപരമായ മുൻകയ്യിനെയും സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങളെയും വളർത്തുകയും ഓരോ സോവിയറ്റ് കലാകാരനും തന്റെ ജനങ്ങളോടും താൻ ജീവിക്കുന്ന കാലത്തോടുമുള്ള വമ്പിച്ച ചുമതല എന്നും ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യണം.

വിട്ടുപിഴയില്ലാത്ത, ആശയപരമായ സഹവർത്തിത്വത്തിന്റെയോ നിഷ്പക്ഷതയുടെയോ എതു് രൂപത്തിനുമിടം നൽകാത്ത, രൂക്ഷമായ ആശയസമരത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിലാണ് ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നതെന്ന വസ്തുത ഒരു നിമിഷനേരത്തേക്ക് പോലും ഞങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.

സി. പി. എസ്സ്. യു. സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റി ഞങ്ങളുടെ കോൺഗ്രസ്സിനായുള്ള അഭിവാദന സന്ദേശത്തിൽ ഇതൊക്കെ ശക്തിയായും വ്യക്തമായും

പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സോവിയറ്റ് സാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ കാര്യത്തിൽ പാർട്ടി പുലർന്നു തളർച്ചയില്ലാത്ത താല്പര്യത്തിന് മറ്റൊരു തെളിവായി അത്യന്തം പ്രധാനമായ ഈ രേഖയെ ഞങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നു.

സർക്കാർപ്രവർത്തനത്തിന്റെ നിലവാരം സർവ്വവിധേനയും ഉയർത്തിക്കൊണ്ട്, ജനജീവിതത്തെ ഞങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ വകത്തുകയും അവരുടെ സമരത്തെയും സൃഷ്ടിപരിശ്രമങ്ങളെയും വിസ്തൃതരൂപത്തിൽ വരച്ചുകാട്ടുകയും ചെയ്യുകൊണ്ട്, കമ്യൂണിസത്തിന്റെ നിർമ്മിതിയിലേക്ക് വിളിച്ചു ഒരു സംഭാവന ചെയ്യാൻ ഞങ്ങളുടെ യത്നങ്ങൾ മുഖേന, സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാർ, പാർട്ടിയും ജനങ്ങളും തങ്ങളിലർപ്പിച്ച വിശ്വാസത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്നതിന് സർവ്വശ്രമവും നടത്തുമെന്നും രാജ്യം നൽകിയ *ഓർഡർ ഓഫ് ലെനിൻ* എന്ന ഉൽകൃഷ്ടബഹുമതിക്ക് അനുയോജ്യരായി വർത്തിക്കുമെന്നും സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരുടെ നാലാം കോൺഗ്രസ്സ് സി. പി. എസ്സ്. യു. സെൻട്രൽ കമ്മിറ്റിക്ക് ഉറപ്പ് നൽകുന്നു.

സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാർ, സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രസമുച്ചയത്തിലെ എഴുത്തുകാരോടും എല്ലാ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലേയും പുരോഗമനവാദികളായ എഴുത്തുകാരോടുമൊപ്പം വികാരാവേശത്തോടെ സമാധാനത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും സാമ്രാജ്യവാദികളുടെ സംഭരണങ്ങൾക്കും തലപൊക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുത്തൻഫാസിസത്തിനുമെതിരായി ശബ്ദം ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. പ്രതിലോമകാരിത്വത്തിന്റെയും യുദ്ധത്തിന്റെയും നികൃഷ്ടശക്തികൾക്കെതിരായ സമരത്തിൽ വിജയത്തിനുള്ള അച്ചാരം പുരോഗമനശക്തികളുടെ ഐക്യമാണെന്ന വസ്തുത ഞങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും സ്മരിക്കുന്നു.

വിപ്ലവത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ട സാരഥ്യം വഹിക്കുന്ന കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി നിങ്ങൾ വാഴട്ടെ!

ജീവിതവും സർവ്വശ്രമവും കലയും വിപ്ലവവും തമ്മിലുള്ള സഖ്യം നിങ്ങൾ വാഴട്ടെ!

സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരുടെ
നാലാം കോൺഗ്രസ്സ്

(പ്രാവ്ദ, മെയ് 28, 1967)

ഉൽകൃഷ്ടാദർശങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി

സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരുടെ നാലാം കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രമേയം

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നിർമ്മിതിയിൽ സാഹിത്യത്തിനുള്ള പങ്കും പ്രാധാന്യവുമെന്ന മുഖ്യവിഷയത്തെപ്പറ്റി കോൺഗ്രസ്സിൽ നടന്ന ചർച്ച സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിയലിസത്തിന്റെ കലയുടെ വളർച്ചയെ സംബന്ധിച്ച നാനാ പ്രശ്നങ്ങളേയും പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായെന്നും പ്രമേയം പറയുന്നു. സോവിയറ്റ് സാഹിത്യം കഴിഞ്ഞ അര നൂറ്റാണ്ടു കാലത്തു എന്തു സാധിച്ചു എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി, മാനവസമുദായത്തിന്റെ കലാപരമായ മുന്നേറ്റത്തിലേക്ക് പുതിയ ഒരദ്ധ്യായം കൂട്ടിച്ചേർത്ത, പ്രത്യയശാസ്ത്രപരവും സൗന്ദര്യശാസ്ത്രപരവുമായ നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾക്കും പാർട്ടിക്കും എഴുത്തുകാർ സമർപ്പിച്ച, സൃഷ്ടിപരമായ ഒരു റിപ്പോർട്ടായിരുന്നു അത്. കൂടാതെ യന്ത്രങ്ങൾ ഉഭയന, സൃഷ്ടിപരവും സംഘടനാപരവുമായ കടമകൾ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുകയും നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

നമ്മുടെ സാഹിത്യം സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമാണ്. സാഹിത്യത്തിന്റെ ജനകീയ സ്വഭാവവും പക്ഷപാതിത്വവും സംബന്ധിച്ച ലെനിനിസ്റ്റ് പ്രമാണങ്ങൾ സോവിയറ്റ് കലയുടെ വളർച്ചക്ക് അടിത്തറയായി വർത്തിക്കുന്നു.

സാഹിത്യരംഗത്തു ലെനിനിസ്റ്റ് പ്രമാണങ്ങളുടെ വീഴ്ചയും ഫലദായകതയും സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു സോവിയറ്റ് കല പിന്നിട്ട അമ്പതാണ്ടുകാലം.

പുതിയ മനുഷ്യനെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിനുള്ള പ്രക്രിയയിൽ ഉർജ്ജസ്വലമായി ഭാഗഭാക്കുകവഴി ചരിത്രപരമായ ഒരു അനിഷേധ്യസേവനമാണ് നമ്മുടെ സാഹിത്യം അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്നത്. സോവിയറ്റ് സമുദായത്തിന്റെ തലമുറകളുടെ ധാർമികഘടനയെ സോവിയറ്റ് സാഹിത്യം സത്യസന്ധമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. ഉൽകൃഷ്ടവിപാരങ്ങളോടും സർഗ്ഗാത്മകശ്രമത്തോടും കൂടിയ ജനതയാണത്. സോവിയറ്റ് ദേശഭിമാനത്തിന്റെയും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗസാമ്രാജ്യദേശീയത്വത്തിന്റെയും ഉൽകൃഷ്ടവികാരങ്ങളാൽ പ്രചോദിതമാണവർ. സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിയലിസത്തിന്റേതായ കലയിൽ മുൻപന്തിയിൽ നില്ക്കുന്ന പാത്രം അദ്ധ്യക്ഷനാണ്.

സോവിയറ്റ് സാഹിത്യം ബഹുദേശീയവും സാർവ്വദേശീയവുമാണ്. എല്ലാ സഹോദരസാഹിത്യങ്ങളും അവയുടെ ആശയപരവും കലാപരവുമായ വളർച്ചയിൽ പ്രമുഖവിജയങ്ങൾ കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഹോദരസാഹിത്യങ്ങളുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രപരവും സൃഷ്ടിപരവുമായ സ്വാധീനം വർദ്ധിക്കുകയും അവയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് നമ്മുടെ ബഹുദേശീയകലയുടെയൊക്കെ മുന്നോട്ടുള്ള ഗതിക്ക് ഒരവശ്യോപാധിയാണെന്നു വസ്തുത കോൺഗ്രസ്സ് ഉന്നമിക്കുന്നു.

ജനങ്ങളോടുള്ള പക്ഷപാതിരപഞ്ചായവും ബന്ധുത്വവും — സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിയലിസ്റ്റുകളുടെ മൗലികപ്രമാണങ്ങളാണവ. — സോവിയറ്റ് സാഹിത്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലുടനീളം ഒരു അന്തർധാരയായി വർത്തിക്കുന്നു. ഈ പ്രമാണങ്ങൾ കലാകാരന്റെ മുമ്പാകെ സൃഷ്ടിക്കേണ്ട പുതുപുതു കർമ്മങ്ങൾ, തന്റെ സിദ്ധിയുടെ സകലസംഭാവവിശേഷങ്ങളും വെളിവാക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകൾ, തുറന്നുവെക്കുന്നു.

മൂന്നും നാലും കോൺഗ്രസ്സ് കർമ്മങ്ങളിലുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാർ സോവിയറ്റ് ജീവിതത്തെ പുരസ്കരിച്ചുള്ള അനേകം പ്രമുഖ കൃതികൾ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുകയുണ്ടായി. ഈയടുത്ത വർഷങ്ങളിലായി സോവിയറ്റ് സാഹിത്യത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന മുഖ്യപ്രവണത നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഗഹനതരമായ കലാവിപ്ലവമാണ്. ജനതകളെ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ബോധത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുക എന്ന ഭരതം അത് ഉൾജ്ജ്വലമായോടെ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കോൺഗ്രസ്സ് നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളും പരിശോധിക്കുകയുണ്ടായി. സോവിയറ്റ് സാഹിത്യത്തിന്റെ വിരചാരമ്പര്യങ്ങളേയും അതിന്റെ ജീവസമർത്ഥമായ ശക്തിയേയും ഇക്കഴിവാൻ ചില കൃതികളിൽ പ്രകാശമാക്കേണ്ട പ്രവണത ഏറ്റവും വലിയ കോട്ടങ്ങളിലൊന്നാണ്. സാഹിത്യകൃതികളുടെ ആശയപരവും കലാപരവുമായ ഉന്നതഗുണത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ വെക്കുക സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരുടെയും അവരുടെ സംഘടനകളുടെയും പരമമായ കടമയാണ്.

അന്യാശയങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിനെതിരായി സന്ധിയില്ലാത്ത ചെറുപ്പത്തിന്റെ ആവശ്യകത പ്രമേയം ഉന്നമിക്കുന്നു. മാനവവംശത്തിന്റെ ഭാസ്യമായ ഭാവിയീലേക്കുള്ള വളർച്ചയുടെ ആശയങ്ങളും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും സമാധാനത്തിനും ജനാധിപത്യത്തിനും സോഷ്യലിസത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ രാഷ്ട്രങ്ങളെ നിരായുധമാക്കുവാൻ കൊണ്ടു

പിടിച്ച ശ്രമിക്കുന്ന പിന്തിരിപ്പൻ ശക്തികളുടെ ആശയങ്ങളും തമ്മിൽ സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വമില്ലതന്നെ, ഉണ്ടാവാൻ വയ്യ താനും.

ഇതരരാജ്യങ്ങളിലെ പുരോഗമനവാദികളായ എഴുത്തുകാരനുമായി സമ്പർക്കം വിപുലീകരിക്കുന്നതിൽ എഴുത്തുകാരുടെ സംഘടനകൾ മഹത്തും ഫലവത്തുമായ പ്രവൃത്തി ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കോൺഗ്രസ്സ് മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ പ്രവൃത്തി സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളിലെ സാഹിത്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സുഹൃദ്ബന്ധത്തെ ദൃഢീകരിക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെ തുടരുകയും മെച്ചപ്പെടുത്തുകയും വേണം. സമാധാനത്തിന്റെയും സാമൂഹ്യപുരോഗതിയുടേയും സ്ഥാനങ്ങളിൽ, സമസ്തഷ്ടിസ്റ്റേപരവും അതിവ രാഷ്ട്രാന്തരീയവുമായ കലയുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ, അടിയറപ്പിച്ച കലാകാരരെ ഏകീകരിക്കുന്നതിൽ സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാർക്ക് ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കഴിയും, ചെയ്യുകയും വേണം.

സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരുടെ ഈ കോൺഗ്രസ്സ് എല്ലാ സഹോദര സാഹിത്യങ്ങളുടെയും പേരിൽ, അതിന്റെ സൃഷ്ടിപരപ്രവൃത്തിയുടേതും പാർട്ടിയുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രപരവും സൗന്ദര്യശാസ്ത്രപരവുമായ ഉൽകൃഷ്ടാവശ്യങ്ങളുടേതുമായ ഒരു പരിപാടി അംഗീകരിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ പ്രാണനും പ്രതിഭയും മുഴുവനും ഈ പരിപാടിയുടെ നടത്തിപ്പിനായുഴിഞ്ഞുവെക്കുവാൻ എല്ലാ സോവിയറ്റ് എഴുത്തുകാരോട് മദ്യത്ഥിനികളെയും ചെയ്യുന്നു.

(പ്രവൃദ, മെയ് 28, 1917)

ഫാസിസം വിജയിക്കാൻ പാടില്ല!

ഗ്രീസിലെ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച്, സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ നാലാംകോൺഗ്രസ്സ് അംഗീകരിച്ച പ്രമേയം

ഗ്രീസിന്റെ ആത്മീയസംസ്കാരത്തെ ബഹുമാനപൂർണ്ണരും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന, മഹത്തായ ഫാസിസ്റ്റ് വിരുദ്ധപോരാട്ടത്തിലെ നമ്മുടെ ഉററബന്ധവായിരുന്ന ഗ്രീക്ക് ജനതയുമായി സൗഹൃദബന്ധം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാരായ നാം, ആ രാജ്യത്തിലെ ഭവഭരമായ

സംഭവങ്ങളെ, 1967 ഏപ്രിൽ 21-ലെ ഫാസിസ്റ്റ് അട്ടിമറിയെ തുടർന്ന് ആരംഭിച്ച സംഭവവികാസങ്ങളെ, ഉല്ലാസപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുന്നു.

ജനാധിപത്യക്ഷികളും നൂറുകണക്കിന് ഭ്രാന്തയുണിയന്മാരും വെറുതെ-സാഹസികസംഘടനകളും പിരിച്ചുവിട്ടപ്പോഴിരിക്കുന്നു; അവയുടെ നേതാക്കളെ തടങ്കലിലാക്കുകയും, മർദ്ദനത്തിന് വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഗ്രീസിലെ ഫാസിസ്റ്റ് ഗൂഢാലോചനക്കാർ, അവരുടെ പ്രതികാരനടപടികൾ ഏറ്റവും രൂക്ഷമായി കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് ചിന്താസഹായരഹിതരും, പത്രസഹായരഹിതരും, അഭിപ്രായപ്രകടനസഹായരഹിതരും തന്നെയാണ്; ബുദ്ധിജീവി വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളെ അവർ നായാട്ടുനടത്തുന്നു.

ജീവൻ അപകടത്തിലായിട്ടുള്ള, ജനാധിപത്യഗ്രീസിലെ സമൂഹ നേതാക്കളുടെ പേരും പ്രമേയത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്: മനോലിസ് ഗ്രേസോസ്, ഇല്യാസ് ഇല്യൂവസൊ കത്രാകി, സവരോസ് കറസോസ് തുടങ്ങിയ ദേശാഭിമാനികൾ.

ഗ്രീസിൽ ഫാസിസം പുനഃപ്രതിഷ്ഠ ആർജ്ജിക്കുന്നതിന്റെ നേക്കും, സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാർക്കും, മുഴുവൻ സോവിയറ്റ് ജനതയ്ക്കും അലംഭാവത്തോടെ കഴിയുക സാധ്യമല്ല. സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ഈ നാനലാം കോൺഗ്രസ്സ്, ഗ്രീസിലെ ഫാസിസ്റ്റ് പട്ടാള സേനാധിപത്യത്തിന്റെ ഭീകരഭരണത്തിനെതിരായി ശക്തിയായ പ്രതിഷേധശബ്ദം ഉയർത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഗ്രീക്ക് ജനതയുടെ ജനാധിപത്യ-മാനുഷികാവകാശങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കണമെന്നും ഫാസിസ്റ്റ് ജണ്ടാ തടവിലാക്കിയിട്ടുള്ള ദേശാഭിമാനികളെ മോചിപ്പിക്കണമെന്നും ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

ഗ്രീക്ക് സാഹിത്യകാരന്മാർക്കും, ശാസ്ത്രകാരന്മാർക്കും, കലാകാരന്മാർക്കും, ഫാസിസ്റ്റ്-രാജകീയ സേനാധിപത്യത്തിന്റെ ഇരയായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കും സഹായം ലഭിക്കട്ടെ! ഫാസിസം ഗ്രീസിൽ വിജയിക്കാതിരിക്കട്ടെ!

(ഘ്രവ്ദ, മെയ് 28, 1967)

ന്യായമായ ലക്ഷ്യം വിജയിക്കും

വിയറ്റ്നാംപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചു് സോവിയറ്റ്
സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ നാലാംകോൺഗ്രസ്സ്
പാസ്സാക്കിയ പ്രമേയം

ഒരു ലോകപാലീസുകാരന്റെ അപമാനകരമായ പരിവേഷമണിഞ്ഞുകൊണ്ടു്, അമേരിക്കൻസാമ്രാജ്യത്വം വിയറ്റ്നാമിൽ അഴിച്ചുവിട്ടിട്ടുള്ള പാതകവും, കിരാതവുമായ യുദ്ധനടപടികളിൽ, സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാർക്കുള്ള രോഷവും അമർഷവും, സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ഈ നാലാംകോൺഗ്രസ്സ് പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അമേരിക്കൻപട്ടാളം, മനുഷ്യാചിതമല്ലാത്ത ക്രൂരതകൾ അടിക്കടി വ്യാപിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നു പ്രമേയം തുടരുന്നു. സമാധാനനിർഭരങ്ങളായ പാർപ്പിടങ്ങൾക്കും പള്ളിക്കൂടങ്ങൾക്കും ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കും ആശുപത്രികൾക്കും എതിരായി അവർ രാവു പകലും തീയും ലോഹവും കൊണ്ടു് ആഞ്ഞടിക്കുന്നു. സ്ത്രീകളും വയോവൃദ്ധരും കുഞ്ഞുങ്ങളും എല്ലാം, അവയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾക്കടിയിൽപെട്ടു നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരായ ഞങ്ങൾ, ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിലെ മുഴുവൻ ജനതയോടുമൊന്നിച്ചു, തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിമാനവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ധീരോധത്തമായി സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിയറ്റ്നാം സഹോദരന്മാരോടുള്ള ഞങ്ങളുടെ സഹഭാവം ഒരിക്കൽക്കൂടെ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അമേരിക്കൻഗവൺമെണ്ടു അടിയന്തിരമായും നിരുപാധികമായും ബോംബു പടയാളം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നു് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. സമരം ചെയ്യുന്ന വിയറ്റ്നാം സഹോദരന്മാർക്കു് ഫലപ്രദമായ സഹായം നൽകുന്നതിനായി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും സോവിയറ്റ് ഗവൺമെണ്ടും കൈകൊണ്ടുപരന്ന നടപടികളെ ഞങ്ങൾ ശക്തിമത്തായി പിന്താങ്ങുന്നു.

ദേശാഭിമാനികളുടെ മുൻനിരയിൽ സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവരും, ഒരു പടയാളി ബന്ധനം പ്രയോഗിക്കുന്ന അതേഫലപ്രാപ്തിയോടുകൂടി തങ്ങളുടെ തുച്ഛ ഉപയോഗിക്കുന്നവരുമായ നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരായ വിയറ്റ്നാം സാഹിത്യകാരന്മാർക്കു് ആവേശകരമായ അഭിവാദ്യങ്ങളർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യവാദികൾ വിയറ്റ്നാമിൽ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന അതിക്രമമായ പാതകങ്ങൾക്കെതിരെ രോഷപൂർവ്വം പ്രതിഷേധശബ്ദമുയർത്തിയിട്ടുള്ള ലോകത്തിലെ സമാന്തരപ്രേമികളായ എല്ലാ ജനതകൾക്കും ഞങ്ങൾ ഉഷ്മളാഭിവാദ്യങ്ങളർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വിയറ്റ്നാമിന്റെ ന്യായയുക്തമായ ഒരു ലക്ഷ്യമാണ്. ആ ലക്ഷ്യം വിജയിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

(ലൂപ്, മേയ് 28, 1967)

സാഹിത്യകാരന്മാരോടുള്ള ആഹ്വാനം

സോവിയറ്റ്സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ നാലാംകോൺഗ്രസ്സ്, ലോകത്തിലെ എഴുത്തുകാരോടായി പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള ആഹ്വാനമാണ് ചുവടെ ചേർന്നതു:

സമാധാനത്തിന്റെയും ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും അന്താർദ്ദേശങ്ങളിൽ മനുഷ്യരാശിയുടെ പുരോഗതിയേയും, ശാന്തിയും, കല, സാഹിത്യം എന്നിവകളുടെ സംസ്കൃതിയേയും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും അഭിലഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാ സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തകരേയും, സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ ബഹുദേശീയസാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

മാനവരാശിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ പുതിയ ഒരു ഘട്ടം ഉൽഘാടനം ചെയ്ത മഹത്തായ ഒക്ടോബർ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവത്തിന്റെ 50-ാം വാർഷികത്തിന്റെ തൊട്ടടുമ്പാണു് ഞങ്ങളുടെ കോൺഗ്രസ്സ് ചേർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിലെ ജനത, ചരിത്രത്തിന്റെ കന്നിമണ്ണിലൂടെ ദുർഘടമായ ഒരു പാത തരണംചെയ്യുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. വിദേശശത്രുവിന്നും, പഴയ ലോകത്തിലെ ശക്തികൾക്കുമെതിരായി ഉഗ്രമായി സമരം ചെയ്യുകൊണ്ടും, ദാരിദ്ര്യവും നിശ്ചലതയും സാംസ്കാരികചിന്താക്കാവസ്ഥയും തരണംചെയ്യുകൊണ്ടും, അവർ മനുഷ്യബന്ധങ്ങളിൽ പുതിയ തത്ത്വങ്ങൾ—സോഷ്യലിസത്തിന്റെ തത്ത്വങ്ങൾ—പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തി. ഒരു നവലോകം സൃഷ്ടിക്കുക എന്ന മഹത്തായ ലക്ഷ്യത്തിന്നു്

വേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ, സോവിയറ്റ് യൂണിയനിലെ പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും, ലോകമെങ്ങുമുള്ള സത്യസന്ധരായ എല്ലാവരുടേയും സൗഹൃദപൂർണ്ണമായ പിന്തുണയും നിസ്വാർത്ഥമായ സഹായവും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ ജനതകളുടെ മനസ്സിനെയും മനസ്സാക്ഷിയേയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാവരുടേയും ഞങ്ങൾ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു, നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ ആത്മീയപോരാട്ടത്തിൽ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനം നിറുപ്പിക്കുവാൻ.

ഗോർക്കിയും ബാർബുസേയും അവരുടെ കാലത്തു് ഉന്നയിച്ച ചോദ്യം—സാംസ്കാരികനായകന്മാരേ നിങ്ങൾ ആരുടെകൂടെയാണ്?—ഇന്നു് കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ പ്രതിധ്വനിക്കുന്നു. ഇന്നു് ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇതാണ്:

സാംസ്കാരികപ്രവർത്തകരായ നാം, നമ്മുടെ മുഴുവൻ സ്വാധീനവും, മുഴുവൻ ആധികാരികതയും, മുഴുവൻ ശക്തിയും, ദക്ഷിണഏഷ്യയിലെ അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ പാതകങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനും, ജനതകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും സ്വാശ്രയത്വത്തിനും എതിരായ ഗുഡ്രോലോചനകളെയും കൊളോണിയലിസത്തിന്റെയും പുത്തൻ കൊളോണിയലിസത്തിന്റെയും ഉപജാപങ്ങളെയും തട്ടിമാറുന്നതിനും വേണ്ടി ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ സ്വാധീനിക്കാൻ നാം വിനിയോഗിക്കുമോ, അതോ അലംഭാവത്തിനും വിധിവാദത്തിനും കീഴ്പെട്ടു്, വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന വിപത്തിന്റെയും മാനവരാശിയുടെ വഞ്ചകന്മാരായ ശത്രുക്കളുടെയും മുമ്പിൽ കൈയും കെട്ടിനിന്നു സ്വയം നശിക്കുമോ?

പ്രതികാരമോഹപരമായ പുത്തൻ നാസിപ്രവണതകൾക്കെതിരെ ജനതകളുടെ ജാഗ്രതയെ നാം തട്ടിയുണർത്തുമോ? അതോ ഭൂതകാലത്തിലെ ശോകാസന്യൂർണ്ണമായ അനുഭവങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചിട്ടു് ഫാസിസത്തിന്റെ തീക്രമലങ്ങൾ പാകപ്പെടുന്നതിനു് നാം അനുവദിക്കുമോ?

പട്ടാളജ്ഞാകളുടെ കലാപങ്ങൾക്കു് പ്രചോദനം നൽകുന്ന സാമ്പ്രദേശീയ പിന്തിരിപ്പത്തത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കെതിരായി, ജനാധിപത്യസ്ഥാപനങ്ങളെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിനു് നാം സഹായം നൽകുമോ? അതോ സ്വാർത്ഥതലുരായി നാം നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിയിലേക്കു പിൻവാങ്ങുകയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും, രക്തപങ്കിലമായ പ്രതികാരനടപടികളാൽ ഭീഷണപ്പെടുത്തപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അതിന്റെ ഉന്നതരായ പ്രതിനിധികളെയും വഞ്ചിക്കുമോ?

നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ, സാഹിത്യത്തിലേയും കലയിലേയും വഴി തിരിയൽ, കലാപരമായ രീതികൾക്കുനേതുമായി സാഹിത്യകാരന്മാരെയും കലാകാരന്മാരെയും വേർതിരിച്ചുനിറുത്തുന്നില്ല. യാഥാർത്ഥത്തിൽ അവരെ വേർതിരിക്കുന്നത് അവരുടെ സൃഷ്ടികളിലും, സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങളിലുമെല്ലാം അവർ മനുഷ്യരാശിയുടെ ഉത്തുംഗമായ ആശയങ്ങളിൽ നിന്നും ആവേശം പകരുന്നതോ അതോ സാഹിത്യകാരന്റെ മഹൽദൂരത്വത്തിൽ നിന്നും അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ ജനങ്ങളെ അടിമപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ നൽകുകയുമാണോ ചെയ്യുന്നത് എന്ന വസ്തുതയാണ്.

കലയിലെയും സാഹിത്യത്തിലേയും എല്ലാ സത്യസന്ധന്മാരായ പ്രവർത്തകന്മാരും മനുഷ്യാന്തർ ഭാവിക്കും അവന്റെ സംസ്കാരത്തിനും മനുഷ്യസ്നേഹത്തിനും ജനാധിപത്യത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ അണി നിരക്കണം. ജനതകളുടെ ഐശ്വര്യത്തിനും മനുഷ്യരാശിയുടെ വിജയത്തിനും വേണ്ടിയും, പിൻതിരിപ്പത്തത്തിനും മിലിട്ടറിസത്തിനും എതിരായുള്ള സമരം—ഇതത്രെ നമ്മുടെ അണികളുടെ വിശാലവും ദൃഢതരവുമായ ഐക്യത്തിനുള്ള യഥാർത്ഥ അടിത്തറ.

സമാധാനത്തിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും സാമൂഹ്യപുരോഗതിയുടെയും, അതുപോലെ സാംസ്കാരികവളർച്ചയിൽ സഹസ്രാബ്ദങ്ങളോളമായി ജനങ്ങൾ സംഭരിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ മൂല്യങ്ങളുടെയും സംരക്ഷണത്തിനായി നമുക്കു അണിനിരക്കാം!

(പ്രവചനം, മേയ് 28, 1967)

എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലേയും സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തകരോടുള്ള ആഹ്വാനം

സോവിയറ്റ് സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ നാലാം കോൺഗ്രസ്സിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള, വിവിധ രാജ്യങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരായ ഞങ്ങൾ, ഗ്രിസ്സിൽ, 1967 ഏപ്രിൽ 21-ലെ അട്ടിമറിയെ തുടർന്ന് ഉടലെടുത്ത കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളിൽ ഉൽക്കണ്ഠാകലരാണ്.

പ്രാഥമികമാനുഷികാവകാശങ്ങളുടേയും പ്രസംഗ-പത്ര-ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളുടേയും നേർക്കുള്ള ഏറ്റവും അപരിഷ്കൃതമായ അവഹേളനം, കവിയായ അയോനീസ് റിറ്റ്സോസ്, രാഷ്ട്രീയനേതാക്കളായ

ഇല്യാസ് ഇല്ലിയോ, ആൻഡ്രി പാപ്പൻഡ്രോ, മനോലിസ്സ്സോസ്, ലിയോണിദാസ് കിർക്കോസ്, പ്രൊഫസർ നിക്കോസ് കിറാസിക്സിസ് കലാകാരനായ വാസോ കത്രാക്കി തുടങ്ങിയവരെപോലുള്ള സാംസ്കാരിക-സാമ്പ്രദായങ്ങളിലെ പ്രഗത്ഭരായ പ്രതിനിധികൾക്കെതിരെ നടത്തുന്ന പിഡനങ്ങൾ—ഇവയെല്ലാം കാണിക്കുന്നത് ഗ്രീസിൽ ഒരു പട്ടാളസേപച്ഛായിപത്യ ഭരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു എന്നാണ്.

യൂറോപ്പിലെ ഏതെങ്കിലുമൊരു രാജ്യത്തു് നടക്കുന്ന ഫാസിസത്തിന്റെ പുനരുത്ഥാനം, മുഴുവൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിനും കൂടുതൽ സങ്കീർ്ണതകൾ സൃഷ്ടിക്കുമെന്നുള്ളതും, ലോകജനതകളുടെ സമാധാനത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും എതിരായ ഒരു ഭീഷണിയായിത്തീരുന്നമെന്നുള്ളതും വളരെ വ്യക്തമാണ്

ഏറ്റവും ദുഃഖകരമായ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയരായിട്ടുള്ള ഗ്രീക്ക് ജനതയോടും നമ്മുടെ ഗ്രീക്ക് സഹപ്രവർത്തകരോടും അഗാധമായ അനുഭാവം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു്, ഞങ്ങൾ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലേയും സാംസ്കാരികപ്രവർത്തകന്മാരോടാഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു, തടവുകാരുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്നതിനും അവരെയെല്ലാം മോചിപ്പിക്കുന്നതിനും, ഹെല്ലാസ്സിലെ ആ പ്രാചീനമണ്ണിൽ ജനാധിപത്യം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനും വേണ്ടി അവർ തങ്ങളുടെ ശബ്ദം ഉയർത്തണമെന്നു്.

മുകളിൽ ചേർത്ത ആഹ്വാനത്തിൽ ഒപ്പുവെച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ താഴെപറയുന്നവർ ഉൾപ്പെടുന്നു: ഖാത്തിബ് യാസീൻ (അർജീറിയ), ജോർജി ജഗറോവു് (ബൾഗേറിയ), പിററർ വെറെസ് (ഹങ്കറി) ഒ.യേൻ ടിൻ തി (വിയറ്റ്നാം) ജനാധിപത്യറിപ്പബ്ലിക്ക്) ഫാൻതി (ദക്ഷിണവിയറ്റ്നാം) അന്ന സേലേഴ്സ് (ജർമ്മൻ ജനാധിപത്യറിപ്പബ്ലിക്ക്), ഹാൻസ് ഷെർഫിംഗ് (ഡെൻമാർക്ക്), ഗിയാൻ കാർലൊ വിഗോറല്ലി (യൂറോപ്യൻ കമ്മ്യൂണിറ്റി ഓഫ് റൈട്ടേഴ്സ്), കൃഷൻ ചന്ദർ (ഇന്ത്യ) മേരിയ തെറിസ ലിയോൺ (സ്പെയിൻ), ജാരോസ്സാവ് ഐവാസ്സി വിക്ക് (പോളണ്ട്), സഹറിയ സ്റ്റാൻക (റുമാനിയ), കൊൻസ്റ്റാൻറിൻ ഫെടിൻ, നിക്കോളായ് തിഖോനോവു്, അലക്സാണ്ടർ തപാർദോവ്സ്കി (യു.എസ്. എസ്. ആർ.), ജോസഫ് നേർത്തു് (അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ), വൈനോലിനാ (ചിൻലണ്ട്) ആർമണ്ട് ലാനോ (ഫ്രാൻസ്) ജിറി സെതോള (ചെക്കോസ്ലോവാക്യ), പാബേഴ്ളോ നറുദ (ചില്ലി), ഹ്രെഡറിക്ക് ദുവരൻ മാറു് (സ്പിറ്റ്സ്ബർ ലാൻറ്) ആർതർ ലൂണ്ടക്പിസ്സ് (സ്വീഡൻ), മിഹാജ്ലോ ലാലിക്ക് (യുഗോസ്ലാവിയ), അലക്സ് ലാഗുമാ (ദക്ഷിണാഫ്രിക്ക), ഇയോഷി ഹൊത്ത (ജപ്പാൻ)

(ലൂവ്ഗ മെയ് 28, 1967)

Regd. No. M. 8162

ജി.പി.എ

ഇതിലെ ലേഖനങ്ങൾ പത്രങ്ങളിൽ ഉദ്ധരിച്ചു ചേർക്കുമ്പോൾ ഈ പത്രത്തിന്റെ പേർക്കൂടി ചേർക്കുന്നത് സ്വാഗതാർഹമായിരിക്കും

Indic Digital Archive Foundation

സോവിയറ്റ്
എഴുത്തുകാരുടെ
നാലാം
കോൺഗ്രസ്സ്

മെയ് 22 - 27, 1967

947.005
SOV

സോവിയറ്റ് സമീക്ഷ

പുസ്തകം 2

ലക്കം 31

ജൂലായ് 5, 1967

cm 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

gpura.org

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24